

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क. M2420(7) विषय (उ२१७)

नाव श्रीमद्दयानि रामायणोत्तर कांड

लेखक/लिपीकार राम वर्मण

पृष्ठ काळ पूर्ण/अपूर्ण

M2420(7)

अथ सूक्ष्मोपाधिमाह सूक्ष्ममिति बुधा अन्यत् स्थूलशरीरविलक्षणं शरीरं लिङ्गदेहाख्यं आत्मन उपाधिं विदुः तत्त्वरूपमाह सूक्ष्मं चक्षुराद्यविषयः मनोबुद्धिदशोद्विष्टैः प्राणैश्च युतं संकल्पात्मकं मनः निश्चयात्मिका बुद्धिः घ्राणरसना चक्षुस्त्वक् श्रोत्रेति पञ्चज्ञानेन्द्रियाणि वाक्पाणिपादपायूपस्थानिकमेन्द्रियाणि प्राणापानव्यानोदानसमानाश्च प्राणास्तेर्युतं एतत्सप्तदशसंस्तदायात्मकं तदाधारभूतान्यपञ्चीकृतभूतसंभवं तेभ्य उत्पन्नं अतएवाह शयं तथा भोक्तुः सुरवदुःखाद्यनुभवस्यानुसाधनं स्थूलशरीरस्यैतदनुगतस्यैव भोगसाधनमिति भावः एतद्वियोगेनैव मरणव्यवहार इति बोध्यम् २९ इति जीवोपाधिर्ह

सूक्ष्मं मनोबुद्धिदशोद्विष्टैर्युतं प्राणैरपञ्चीकृतभूतसंभवम् भोक्तुः सुरवादेरनुसाधनं भवेच्छरीरमन्यद्विदुरात्मनो बुधाः २९ अनाद्यनिर्वाच्यमपीह कारणमाया प्रधानं तु परं शरीरकम् उपाधिभेदात्तु यतः पृथक्स्थितं स्वात्मानमात्मन्यवधारयेत्क्रमात् ३०

यमुक्ता ईशोपाधिमाह अनादीति अनादि उत्पत्तिर्हीनं नानाविधपरिणामशालितया परिणामरूपेण नश्वरमिति अनादित्वमात्रोक्त्या सूचितमनिर्वाच्यं सत्त्वासत्त्वाभ्यां निर्वक्तुमशक्यं कारणं सकलप्रपञ्चस्य जनकं ईदृशीमाया तु ब्रह्मणः परं ईश्वरव्यवहारसंपादकत्वादुल्लेखं प्रधानं शरीरकं स्वार्थकः एवमुपाधिभेदादेकमेव चैतन्यम् यतः पृथक्स्थितं जीव ईशभेदबुद्धिविषयमतोलक्षणयोपाधिपरित्यागेन स्वात्मानमात्मनि अवधारयेदभेदेन जानीयात् क्रमाच्छ्रवणमनननिदिध्यासनक्रमेणेत्यर्थः ३० ७ ७

असं-
२०

अथवाक्यार्थविचारफलमाह कोशोऽपि आनंदमयस्य ब्रह्मत्वे अन्नमयवाणमयमनोमयविज्ञानमयेषु चतुर्षु कोशेषु तत्संगात्तदा कृतिर्विभाति यथा जपादिसंगात्स्फटिकोऽनेका कृतिर्भाति आनंदमयस्यापि जीवत्ववादिनां तु तेन सह पंचसूकोशोऽपि बोध्यम् अस्मिन्महावाक्ये परितो विचारिते सम्यक् विचारिते सत्ययमात्माऽसंगरूपऽअन्नमयादिभिः संगरहितऽअसंगो न हि सज्जत इति श्रुतेऽअजो ह्यश्च विज्ञायते स्थूलो ह्यमित्यादिस्त्वज्ञस्य तत्तत्कोशसंगात्प्रतीतिः स्फटिकवत् तत्त्वज्ञस्य तु न तथा प्रतीतिरिति भावः एवं च तत्तदुपाधिकृततदुपताप्रतीतिनिरास एव विचारफलमिति भावः ॥ २० ॥ यदा व्यवस्थापि बुद्धिधर्मो नात्मधर्म इत्याह बुद्धेरिति इह आत्मनि स्वप्नादिभेदेन जाग्रत्स्वप्नसंभ्रुतिभेदेन यात्रिधा वृत्तिरुच्यते सापिगुण

कोशेष्वयं तेषु तत्तदा कृतिर्विभाति संगत्स्फटिकोऽप्यथ असंगरूपोऽयमजो यतोऽद्वयो विज्ञायतेऽस्मिन्परितो विचारिते ॥ २१ ॥ बुद्धेस्त्रिधा वृत्तिरपीह दृश्यते स्वप्नादिभेदेन गुणत्रयात्मनऽअन्योन्यतोऽस्मिन् व्यभिचारतो मृषानित्ये परे ब्रह्मणि केवलेशिवे ॥ २२ ॥

त्रयात्मनऽसत्त्वरजस्तमोरूपगुणत्रयस्वरूपाया बुद्धेऽधर्मऽउत्पन्नवस्थात्रयस्योक्तमूलकत्वात् एतदवस्थात्रयस्यास्मिन् अवस्थानं व्यभिचारतो मृषा बुद्ध्या सनिबन्धनं न तु वास्तवमित्यर्थऽअन्योन्यतो व्यभिचारतस्तस्यावस्थात्रयस्य स्वरूपतो मृषालात् तद्गानस्य मृषात्वमेव स्वप्नकाले जाग्रत्स्वप्नस्योरभावात् जाग्रति इतरद्वयस्याभावात् सूप्तावितरयोरभावात् परस्परं व्यभिचारो बोध्यऽआत्मनस्तदनाश्रयत्वं विशेषणैराह नित्ये उत्पत्तिनाशशून्ये परे गुणत्रयातीने ब्रह्मणि व्यापके केवलेऽसंगेशिवे आनंदरूपे एवं भूते सदैकरसे परस्परव्यभिचारधर्माधानमसंभव इति भावः ॥ २३ ॥ ७ ॥ ७ ॥

अथत्याज्यत्वायसंसारमूलभूतांवृत्तिमाह देहेति एषांसंघात् इतरेतराध्यासविषयात् अजस्रंयावद्विषयोबुद्धेर्वृत्तिस्तमोमूलतयाऽज्ञलक्षणा अज्ञत्वज्ञापिकायावत्परिवर्तते तावद्बोद्धवः संसारोद्भवो भवेत् तमः पदं रजसोप्युपलक्षणम् रजस्तमः प्रधानाद्बुद्धिः संसारहेतुत्वात्सर्वथात्याज्येतिभावः ३३ कृतमहावाक्यविचारस्य कर्तव्यमाह नेतीति अथात्त आदेशो नेतिनेतीति प्रमाणेन निराकृतं मिथ्यात्वेन गृहीतमखिलं जगत् येन सः ततो हृदा सत्त्वप्रधानेन मनसा सम्यगास्वादितं-

देहेन्द्रियप्राणमनश्चिदात्मनां संघादजस्रं परिवर्तते धियः वृत्तिस्तमोमूलतयाऽज्ञलक्षणायावद्बोद्धवः ३३ नेतिप्रमाणेन निराकृताऽखिलो हृदा समास्वादितचिद्वनामृतः त्यजैदं शेषं जगदात्तसद्रसं पीत्वा यथाभः प्रजहाति तत्फलम् ३४

चिद्वक्षणं घनामृतं दुःखासंभिन्नं सुखं येन सः स्वर्गादितु परिणामदुःखत्वान्तत्संभिन्नमेव एवं भूतोऽशेषं जगदेहेन्द्रियादिदृश्यसमूहं त्यजेत् हानोपादानबुद्धिविषयं न कुर्यात् किंतु दासीनस्तत्र भवेत् ननु देहेन्द्रियोदिभिरेव तज्ज्ञानलाभात् कथमुपजीव्यस्य त्यागइत्याशंक्यदृष्टान्तदर्शनेन परिहरति यथा तृषावान् आत्तः सद्रसो माधुर्यं येन तादृशानारी केलनारंगादिफलात्तवर्त्य भः पीत्वा तत्स्थानभूतं तत्फलं जहाति तत्रोदासीनो भवति तद्वत् सर्वदृश्यसारांशो ब्रह्मतत्त्वाभे सति निःसारं दृश्यं नोपादेयं नापि हेयमिति भावः यतो भयादिसंभावना तद्देयमित्युच्यते ३४ ५ ७

इतरस्यानित्यत्वेन तत्र वैराग्यार्थं आत्मन एव नित्यत्वमाह कदाचिदिति कदापीत्यर्थः अनवः उत्पत्त्यनंतरं विद्यमानो हिनवः
तेन जन्मानंतरास्तित्वं व्यावर्तितम् नवत्वाभावेनैव जीर्णत्वाभावादवस्थांतरापत्तिरूपपरिणामोऽपि निरस्तः अनेन जायतेऽ
स्ति विपरिणामते वर्द्धतेऽपक्षीयते नश्यतीति षड्भावविकारवत्त्वाद नित्यमिति ततो विरज्येतेति बोधितं यत ईदृशो न एव निर-
स्तः सर्वस्य देहोन्द्रियादेरतिशयो महत्त्वेन स्वलोभात्सः यत्त्वाभान्नापरोलाभ इति श्रुतेः यतः सुरवात्मकः आनंदस्वरूपः सयं-
प्रभः स्वप्रकाशः देहोन्द्रियादिस्तु दुःखस्वरूपः परप्रकाश्यश्च यस्य भासा सर्वा मंदविभातीति श्रुतेः सर्वगतो व्यापकः अयमहंबु

कदाचिदात्मानमृतो न जायते न क्षीयते नापि विवर्द्धते न वः निरस्तसर्वातिशयः सुरवात्मकः स्व-
यंप्रभः सर्वगतोऽयमद्वयः ३५ एवंविधे ज्ञानमये सुरवात्मके कथं भवो दुःखमयः प्रतीयते अ-
ज्ञानतोऽध्यासवशात्प्रकाशते ज्ञाने विलीयेत विरोधतः क्षणात् ३६

द्विविषयः प्रत्यगात्माऽपि अद्वयः उक्ताद्वयब्रह्मस्वरूप एव न ततोऽतिरिक्त इति भावः अयमात्मा ब्रह्मेति श्रुतेः ३५ ननु एवं
विधे विकारशून्ये आत्मनि जन्ममरणादिप्रवाहरूपसंसारमानं कथमिति शङ्कते एवंविधे इति दुःखमयः दुःखप्रचुरः उत्तरय-
ति अज्ञानमूलको योऽध्यासो देहांतः करणादौ अहंममेत्यध्यासस्तद्वशात् एवं च भांति रूपा तस्य तीतिरिति भावः नन्वेवं
कथं तस्य संसारस्य निवृत्तिस्तत्राह ज्ञानेति आविर्भूत इति शेषः ज्ञानस्याज्ञानविरोधित्वान्तदुत्पत्तिरिति क्षण एव कारणम्
ताज्ञाननाशान्तकार्यसंसारस्यापि विलय इत्यर्थः यथोरज्जुसर्पस्य लय इत्यर्थः ३६

अथाध्यासलक्षणमाह यदन्यदिति यदन्यत्सर्पादिकमन्यत्ररज्ज्वादौ भ्रमात् भ्रमजनकादौषा द्विभाव्यते विज्ञायतेऽमुं विपश्चि-
तो विद्वांसोऽध्यास इत्याहुः यथाऽसर्पभूते रज्ज्वादौ अहिविभावनं सर्पारोपो रज्ज्वबुद्धि मूलकस्तद्दीश्वरेऽपि जगत् देहादिसं-
सारात्मकं सर्वविभाव्यते आत्मज्ञानाभावाद्यथार्थतया न ज्ञायते ३७ आत्मनि जगद्भाने कीदृशोऽध्यासो निमित्तं तदाह वि-
कल्पेति सर्वविकल्पकारणमायारहिते वस्तुतः तत्संगरहिते चिदात्मके चित्स्वरूपे सर्वकारणे निरामये दुःखासंभिन्नानं-
दमये केवले सर्वविकारशून्ये परे हृदयविलक्षणे ब्रह्मणि व्यापके आत्मनि प्रथममहंकारः कल्पितः स एवाध्यासः अहंबु-

यदन्यदन्यत्र विभाव्यते भ्रमादध्यासमित्याहुः सुं विपश्चितः असर्पभूते हि विभावनं यथा रज्ज्वादिके
तद्दीश्वरे जगत् ३८ विकल्पमायारहिते चिदात्मकेऽहंकार एषः प्रथमः प्रकल्पितः अध्यास एवा-
त्मनि सर्वकारणे निरामये ब्रह्मणि केवले परे ३९ इच्छादिरागादिसुखादिधर्मिकाः सदाधियः संसृ-
तिहेतवः परे यस्मात्प्रसक्तो तदभावतः परः सुखस्वरूपेण विभाव्यते हि न

आत्मकोऽध्यास एव सर्वसं-
सारकारणमिति भावः ३८ बुद्धिनिष्ठ एव संसारो न त्वात्मनिष्ठ इत्यत्रान्वयव्यतिरेको प्रमाणयति इच्छादीति परे सर्वसाक्षि-
णि आत्मनि संसृतिहेतवः भासमान संसारकारणं सदा कालत्रयेऽपि इच्छादिरागादिसुखादिधर्मिकाः इच्छोपेक्षे रागद्वेषौ
सुखदुःखे इत्येवमादिद्वंद्वधर्मिकाः धिय एव धीषु सतीषु संसार इत्यन्वयमुक्ता तद्व्यतिरेकमाह यस्मात्कारणात् प्रसक्तो तदभा-
वात् धीवृत्त्यभावात् पर आत्मानोऽस्माभिः तृतीयार्थेषु सुखरूपेण स्वस्वरूपमात्रेण विभाव्यते निश्चीयते न तु संसारित्वे-
नेति भावः प्रसक्तोऽस्ति तस्तु सुखमहमस्वाप्समिति प्रत्यभिज्ञानुभवान्तदात्मस्वरूपनिश्चयोऽस्तीति तात्पर्यम् ३९

पुनस्तत्त्वंपदार्थस्वरूपमाह अनादीति अनादिर्याअविद्याततउद्बोयस्याबुद्धेरंतःकरणस्यतत्रबिंबितः प्रतिबिंबितश्चितः प्रकाशः सजीवईर्यते आत्मापरमात्माधियः साक्षितयाधीधर्मासंगेनैवपृथक्स्थितः अंतर्यामितयेत्यर्थः जीवोऽहंसुरवीत्यादिप्रकारेणांतःकरणधर्माध्यासवान् परमात्मातु साक्षितया सर्वत्रविद्यमानोऽपि न तथेति भावः अतएवबुद्ध्यापरिच्छिन्नपरः बुद्धिलक्षणपरिच्छेदरहितः अतएवपरः एवंचज्ञानेन प्रतिबिंबाधारविलयेप्रतिबिंबस्यविलयात्मजीवः सएवपरमात्मैव हि प्रसिद्धम् सदित्यस्यचावृत्तिर्बोद्ध्या ४० अथबुद्ध्यात्मनोः परस्पराध्यासवशात् परस्परधर्मभानमिति दार्ढ्याय पुनराह चिद्वि

अनाद्यविद्योद्भवबुद्धिर्बिंबितोजीवः प्रकाशोऽयमितीर्यते चितः आत्माधियः साक्षितयापृथक्स्थितो बुद्ध्यापरिच्छिन्नपरः सएव हि ४० चिद्विंबसाक्षात्माधियां प्रसंगतस्त्वैकत्रवासादनलालोक्तलोहवत् अन्योऽन्यमध्यासवशात्प्रतीयते जडाजडत्वचचिदात्मचेतसोः ४१

वेति चिदात्मचेतसोरन्योन्याध्यासवशात्परस्परतादात्म्यारोपाज्जडाजडत्वंप्रतीयते चेतसोवृत्तीनांज्ञानत्वं जीवात्मनोजडत्वंप्रतीयते अतएवज्ञानाश्रय आत्मैतिचित्तएवतार्किकव्यवहारः जीवात्मनिजडात्माकथ्यते बुधेरितिस्मार्तव्यवहारश्च अत्रहेतुः चिदित्यादि चिद्विंबयस्यसचिदाभासः अक्षौः सहितः साक्षः सेंद्रियः सचासावात्मा मनः धीरंतःकरणं तेषांप्रकृष्टसंगादृतिसंनिक्कर्षादध्यासइत्यर्थः अत्रदृष्टांतः अनलालोहवत् अग्नितप्तलोहपिंडवत् अग्निधर्मोदाहकत्वं लोहधर्मश्च वर्तुलत्वाद्यनलेभासते तत्रहेतुरेकत्रवासात् परस्परविभागेनवृत्तेरित्यर्थः तद्वदेतयोरपिपरस्परधर्माध्यासइत्यर्थः ४१

उक्तमेवार्थं दातव्यं पुनराह गुरोरिति वेदवाक्यत इत्यनेन श्रवणं गुरोः सकाशादपि ततश्चानेन मननमुक्तम् ताभ्यां संजातो विद्य
याज्ञानरूपस्यात्मनोऽनुभवो यस्य सः अनेन कृतनिदिध्यासन इत्यर्थः तच्चिदानंदस्वरूपं स्वात्मानमुपाधिवर्जितं रहितोपा-
धिधर्ममात्मस्थं हृत्स्थं निरीक्ष्य अपरोक्षीकृत्या शेषं जडं दृश्यं त्यजेत् तत्रोदासीनो भवेदिति भावः ४२ सैव निरुपाधिकं स्वरूपं
श्लोकद्वयेनाह प्रकाशेति अहं प्रकाशरूपः स्वप्रकाशः परप्रकाशहीनः परप्रकाशरूपो यथा घटादिः अजो जन्मादिहीनः अद्वयः
सजातीयद्वितीयरहितः असकृद्विभातः सकृदपि परेण भासकांतरेण प्रकाशितः सकृद्विभातः न सकृद्विभातोऽसकृद्विभातः न

गुरोः सकाशादपि वेदवाक्यतः संजातविद्यानुभवो निरीक्ष्यतम् स्वात्मानमात्मस्थमुपाधिवर्जितं त्यजे
दशेषजडमात्मगोचरम् ४२ प्रकाशरूपोऽहमजोऽहमद्वयोऽसकृद्विभातोऽहमतीवनिर्मलः विशु-
द्धविज्ञानधनो निराययः संपूर्ण आनंदमयोऽहमक्रियः ४३ सदैवमुक्तोऽहमचिंत्यशक्तिमानतींद्रिय
ज्ञानमविक्रियात्मकः अनंतपारोऽहमहर्निशं बुधैर्विभावितोऽहं हृदि वेदवादिभिः ४४

तत्र सूर्योभातिन

चंद्रतारकमिति श्रुतेः न तद्भासयते सूर्य इति स्मृतेश्च अतीवनिर्मलः मायाकृतावरणविक्षेपरहितः विशुद्धविज्ञानधनः विशुद्धचिदैक-
रसः निराययः कर्तृत्वाभिमानरहितः संपूर्णः देशकालपरिच्छेदहीनः आनंदमयः आनंदस्वरूपः स्वार्थमयः अक्रियः परिणामही-
नः ४३ सदैवेति अहं सदैवकालवयः पिमुक्तः सर्वधर्मरहितः अचिंत्यशक्तिमान् यः परमात्मा अतींद्रियज्ञानं इंद्रियातिरिक्त
ज्ञानरूपः यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह इति श्रुतेः अविक्रियात्मकोऽपरिणामी अनंतपारः अंतःकालतः पारः प-
रंतोरंतावविद्यमानो यस्य तेन देशकालपरिच्छेदहीनः ईदृशो यः परमात्मा बुधैर्हृदि अहर्निशं विभावितः सोऽहमित्यर्थः ४४

एवंभावनायाः फलमाह एवमिति उक्तरीत्या सदा आत्मानं अखंडितात्मना विषयानाकृष्टचित्तेन विचारमाणस्य ध्यायतः धा-
तूनामनेकार्थत्वात् चरमाण एव चारमाणः स्वार्थेऽण विशुद्धभावना ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिरुदेतीति शेषः सा चोदिताकारकै-
र्देहांतरप्रापककर्मभिः सहा विद्यामचिरेण शीघ्रमेव हन्यात् यथोपासितं सेवितं रसायनं रुजो हन्यात्तद्वत् ४५ तत्र ध्याने इति
कर्तव्यतामाह विविक्त इति निर्जन इत्यर्थः आसीनो यथोचितपद्मासनाद्युपविष्ट उपारतेंद्रियः निवृत्तव्यापारेंद्रियः तेन श-
मदमादिसंपन्नः विनिर्जितात्मा प्राणायामादिभिर्जितांतःकरणः अतएव विमलांतराशयो विशुद्धचित्तः विज्ञानहक् वि

एवं सदात्मानं अखंडितात्मना विचारमाणस्य विशुद्धभावना हन्याद विद्यामचिरेण कारकै रसायनं
यदुपासितं रुजः ४५ विविक्त आसीन उपारतेंद्रियो विनिर्जितात्मा विमलांतराशयः विभावयेदेक
मनन्यसाधनो विज्ञानहक् केवल आत्मसंस्थितः ४६ विश्वं यदेतत्परमात्मदर्शिनं विलापयेदात्मनि स-
र्वकारणे पूर्णश्चिदानंदमयो वतिष्ठते न वेद बाह्यं न च किंचिदांतरम् ४७

ज्ञाने एव हक् भावनयस्य सः द्रष्टृदृश्य
भानरहितः अनेन निर्विकल्पकसमाधिरुक्तः अनन्यसाधनः तत्त्वज्ञानातिरिक्तमुक्तिसाधनास्तित्वभ्रमरहितः केवलोऽसंगः
आत्मसंस्थितः आत्मन्येव संस्थासमाप्तिः संजातायस्य सः तेन न कदापि विषयांतरसंचारवच्चित्तः विभावयेत् ध्यायेत् ४६ किंच
यदेतत् भूतं भविष्यदूर्तमानं विश्वं परमात्मदर्शिनं भासको यस्य तत् तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः तत्सर्वकारणे मा-
यासन्निधानात् सर्वोपादानत्वेनाभिमतं आत्मनि विलापयेत् उपादानसत्ताव्यतिरेकेण कार्यसत्तां न पश्येत् तादृशस्य ल-
क्षणमाह संपूर्णः अवाससमस्तकामः तस्य काम्याभावात् चिदानंदमयः तद्रूपो वतिष्ठते बाह्यमांतरं च दृश्यं न जानाति सर्वत्र ब्रह्म-
दर्शनादिति भावः ४७

समाधिसिद्धेः पूर्वयत्कर्तव्यं तदाह पूर्वमिति समाधेः सकलविषयव्यासंगनिवृत्तिपूर्वकं ब्रह्माकारवृत्तिः समाधिस्ततः पूर्वं
 अखिलं सचराचरं जगत् ओंकारमात्रं विचिंतयेत् ओंकारोमीयतेन येति मात्राप्रमाणबोधकत्वेन परिच्छेदको यस्य तथा जा
 नीयात् तदेव विवृणोति तदेवेति जगदेवेत्यर्थः प्रणवो वाचको विभाव्यते एतत्तु हि प्रसिद्ध इत्यर्थः इयं भावना ज्ञानवशादेव
 न बोधतः निर्विशेषब्रह्मसाक्षात्कारस्तदुत्तरं नेत्यर्थः तस्य सर्ववृत्त्युपमर्दकत्वात् अकारमर्थं विवृणोति अकारेति अ
 कारसंज्ञस्तद्वाच्यः पुरुषो हि विश्वको विश्व एव विश्वकः विश्वशब्देन परिभाषितः अयं जाग्रत्साक्षी विराट् ततः स्वप्नसाक्षीति

पूर्वसमाधेरखिलं विचिंतयेदोंकारमात्रं सचराचरं जगत् तदेव वाच्यं प्रणवो हि वाचको विभाव्यते ज्ञान
 वशान्न बोधतः अकारसंज्ञः पुरुषो हि विश्वको लघुकारकस्तेजस ईर्यते क्रमात् प्राज्ञो मकारः परिप
 ठ्यते खिलैः समाधिपूर्वनतु तत्त्वतो भवेत् विश्वं त्वकारं पुरुषं विलापयेत् उकारमध्ये बहुधा व्यवस्थि
 तम् ततो मकारे प्रविलाप्यते जसं द्वितीयवर्णं प्रणवस्य चातिभे

जसः तेन पदेन परिभाषितः लिंगदेहाभिमानो हिरण्यगर्भ उकारकः उकारप्रतिपाद्य ईर्यते ततः सप्रसिसाक्षी प्राज्ञपदवाच्यो-
 मायोपाधिको मकारस्तद्वाच्यः पठ्यते अखिलैर्वेदैः इयं भावना समाधि पूर्वसमाधेः पूर्वमेव न तत्त्वतः तत्त्वसाक्षात्कारे सति न
 भवेत् सर्वस्य ब्रह्मणि प्रविलयात् अथ विलापनप्रकारमाह द्वाभ्याम् विश्वं त्विति उकारमध्ये बहुधा व्यवस्थितं स्थूल
 देहनिबन्धनं स्थूलदेहाभिमानेन स्थितं विश्वं पुरुषं तद्वाचकमकारं च विलापयेत् तुभ्यार्थं विलीनं भावयेत् ततस्तेजसं लिंगे-
 देहाभिमानिनं पुरुषं तद्वाचकम् प्रणवद्वितीयवर्णमुकारं विलीनं विश्वकं मकारे विलाप्य विलीनं भावयित्वा

ततस्तादृशंकारं तद्वाच्यं प्राज्ञं च कारणं कारणत्वाभिमानिनं पुरुषं इहात्मनि चिद्विद्वने परे विलापयेत् तथा भावयेत् ततः सोऽहं सर्वं वि-
लापाधिष्ठानं परं ब्रह्म विभावयेत् तद्विशिनष्टि सदा विमुक्तिमत् नित्यमुक्तम् नन्वहं पदार्थस्य रागद्वेषादिमलिनस्य कथं ब्रह्मत्वमा-
वनेत्याशंक्याह पदार्थं विशिनष्टि उपाधितो मुक्तः अत एवाऽमलः तथा भावेन साधनं विज्ञानद्विज्ञानं निदिध्यासनं ब्रह्ममात्र-
प्रत्ययाविच्छेदरूपाह क तत्साक्षात्कारे साधनं यस्य सः ५१ एवं भावनावतो लक्षणमाह एवमिति उक्तप्रकारेण सदा जातप-
रमात्मन्येकभावनायस्य सः परिविस्मृतमखिलं पुत्रदेहादियेन सः अत एव स्वस्वरूपानन्देनैव तुष्टः न तु विषयानन्देन तस्य
परिणामेदुःखरूपत्वात्ततो विस्तृत्यर्थः साक्षान्नित्यात्मनि स्वरूपप्रकाशकः साक्षादोपाधिकनामरूपभेदराहित्येन नित्यम्

मकारमप्यात्मनि चिद्विद्वने परे विलापयेत्प्राज्ञमपीह कारणम् सोऽहं परं ब्रह्म सदा विमुक्तिमद्विज्ञानद्वन्द्व-
उपाधितोऽमलः ५१ एवं सदा जातपरात्मभावः स्वानन्दतुष्टः परिविस्मृताखिलः आस्ते स नित्यात्म-
स्वरूपप्रकाशकः साक्षाद्विमुक्तोऽचलवारिसिंधुवत् ५२ एवं सदाभ्यस्तसमाधियोगिनो निवृत्तसर्वेन्द्रियगो-
चरस्य हि विनिर्जिताशेषरिपोरहं सदादृश्यो भवेयं जितषडुणात्मनः ५३ एवं जितमात्मस्वरूपं यत्तत्स्वरूपप्रकाशश्च

तद्रूपः एवं रूपो विमुक्तो जीवन्मुक्तः अचलं निश्चलं वारियस्य तादृशसिंधुवदास्ते विषयसंबन्धरूपलहरीरहित आस्त इत्यर्थः
५२ इह शस्य मत्प्राप्तिर्भवत्येवेत्याह एवमिति उक्तप्रकारेण सदाभ्यस्तसमाधेयौ गिनः निवृत्ताः सर्वेषां मिन्द्रियाणां गो-
चराविषयाः शब्दादयो यस्य विनिर्जिता अशेषरिपवः कामादयो येन तस्य तज्जयेन विषयेष्वन्तः करणाप्रवृत्तिः सूचिता
अत एव सर्वज्ञत्वनित्यत्वनित्यतृप्तत्वबोधरूपत्वस्वतंत्रत्वनित्यमलुप्तत्वा नन्तरूपाः षडुणा यस्य तादृश आत्मा जितो वशीकृ-
तो येन तस्य सदादृश्यो भवेयम् एतेन मद्भक्तस्य योगिनो हं दृश्यो न तु भक्तिविमुखस्येति सूचितम् ५३ ७

एवंविधो जीवन्मुक्तः प्रारब्धवशेन अनभिमानः भोगानशनं स्तिष्ठेत् ततो मय्येव विलीयते मद्वपो भवतीत्याह ध्यात्वैवमिति
५४ सर्वधर्मापेक्षयाऽयमेव धर्मो ज्यायानित्याह आदौ चेति भवं संसारं आदिमध्यावसानेषु सर्वथा भयशोकयोः कारणं विदित्वा
तत्कारणीभूतं विधिवादैर्यजेतेत्यादिभिश्चोदितं बोधितं समस्तं कर्म मार्गं काम्यं हित्वा अखिलात्मना जीवानां स्वरूपभूतमात्मानं प
रमेश्वरं भजेत् यथा धनस्यार्जनेनादौ दुःखं मध्ये पालनं तत्र राजादिकृतं भयमन्तेनाशो शोकपर्यवसायि दुःखमेवंपदार्थमात्रे

ध्यात्वैव मात्मानमहर्निशं मुनिस्तिष्ठेत्सदा मुक्तसमस्तबंधनः प्रारब्धमभ्यन्नभिमानवर्जितो मय्येव सा
क्षात्प्रविलीयते ततः ५४ आदौ च मध्ये च तथैव चाततो भवं विदित्वा भयशोककारणम् हित्वा सम
स्तं विधिवादचोदितं भजेत्स्वमात्मानमथारिवलात्मनाम् ५५ आत्मन्यभेदेन विभावयन्निदं भवत्य
भेदेन मयात्मना तदा यथा जलवारिनिधौ यथा पयः क्षीरे विद्यद्वा मय्यनिले यथाऽनिलः ५६

द्रष्टव्यम् ५५ मय्यभेदभावनयानामरूपाविभागेन मद्वप एव भवतीत्यमुमर्थं सदृष्टान्तमाह आत्मनीति आत्मनिसर्वाधिष्ठा
ने मयि इदं स्वरूपं जीवमभेदेन विभावयन्त्यदातिष्ठतीति शेषः तदामयाऽत्मना परमेश्वरेणाभेदेन भवति अभिन्नो भव
ति तत्र हृष्टतः यथा समुद्रेऽपविष्टेन द्यादिजलसमुद्र एव यथा क्षीरे गवादिक्षीरैः प्रक्षिप्तपयः क्षीरमेव यथा त्वोन्मिमहाकाशे
घटाद्यवच्छिन्नाकाशो घटादिभंगे यथा चर्ममस्त्रिकाद्यवच्छिन्नो वायुरनिले महावायौ नानारूपाविभागेनैकी भवतीत्यर्थः ५६

एवमात्मतत्त्वज्ञस्य जगत्सत्यत्वम् स्वतएवापेक्षीत्याह इत्यमिति हि अप्यर्थे लोकसंस्थितोऽपि जीवन्मुक्तिदशायां प्रारब्धवशा
 लोको व्यवहारं कुर्वन् नपि जगन्मूर्षेवेति विभावयन् सन्नयं दियदा इत्यमोक्षते एकात्म्यं जानीयात् तदानिबृत्तजगत्सत्यत्वम्
 भवतीति शेषः तत्र हेतुः श्रुतियुक्तिमानतो निराकृतत्वात् अतो न्यदार्तमित्यादि श्रुतिरूपात् जगन्मिथ्यादृश्यत्वात् शक्तिरज
 तवदितितदुपबृंहितानुमानरूपात् मानतः प्रमाणतो निराकृतत्वात् तत्र दृष्टान्तो यथेदं भेदः एकचंद्रो हि चंद्रत्वम् अस्तदेकत्वज्ञाने
 न निवर्तते यथा च दिशि प्राच्यादौ अन्यदिक्त्वम् सोऽपि तत्त्वज्ञानान्निवर्तते एवं भ्रमः पुरुषस्य दिक्त्वमणभ्रमः निकटवर्ति

इत्यं यदा स्तेत हि लोकसंस्थितो जगन्मूर्षेवेति विभावयन् मुनिः निराकृतत्वाच्छ्रुतियुक्तिमानतो यथेदं भेदो दि
 शि दिग्भ्रमादयः ५७ यावन्न पश्येदखिलं मदात्मकं तावन्मदाराधनं तत्सरोऽभवत् श्रद्धालुरित्युज्जितम-
 किलक्षणो यस्य दृश्योऽहमहं निशिंदृष्टिं रहस्यमेतच्छ्रुतिसारसंग्रहं मया विनिश्चितं तद्विदितं प्रि
 यं यस्त्वेतदालोचयतीह बुद्धिमान् समुच्यते पातकराशिभिः क्षणात् ५८

वृक्षादौ च भ्रमणभ्रमस्तत्स्थैर्यज्ञानेन निवर्तते

तद्वत् ५९ इदं ज्ञानेन मदासधनमेवोपाय इत्याह यावदिति अखिलं जगत् मदात्मकं मदधिष्ठानकं मद्विर्तनं तावन्न पश्येत् तावत्
 मत्प्राप्तये श्रद्धालुः भगवदाराधनमेव ज्ञानं प्रापकमित्यत्र दृढविश्वासवान् अनिशयेनोज्जिता बुद्धिर्मती भक्तिर्मयि भगवति पूज्यता
 बुद्धिरूपा चिह्नं लक्षणं यस्य सः तावन्मदाराधनं निष्ठो भवेत् एवं हेतुस्तद्विदितं अहमहं निशिंदृश्यो भवामि ये यथा मां प्रपद्यन्ते तांस्त
 थैव भजाम्यहमिति स्मृतः ६० सूक्तवचनजातस्य श्रुति समत्वं कथमेतदालोचनं मेपि मदाराधनं प्रतिबंधकदुरितध्वंसोपाय इ
 त्याह रहस्यमिति श्रुतिसारसंग्रहत्वेनातिगोपनीयता अप्रमाणशंका कलंकराहित्यं सूचितं मालोचयति सम्यग्विचारयति ६१

अथ भगवानुक्तमेवार्थसंक्षेपेण दाढ्याय पुनराह भ्रातरिति यदीति यदित्यर्थे यदिदं जगत्परिदृश्यते तत्सर्वमायैवेति ज्ञाय्येति शेषः चेतसा सर्वपरिदृश्यतत्रोदासीन्यं कृत्वा मद्भावनाभावितां शब्दमानसं यस्य तादृशस्तिष्ठ इत्युपदिश्याशिषं प्राह निरामयः स-
नृसखी भव सर्वदुःखनिवृत्त्येति भावः ततोऽतरंगामन्यामाशिषमाह आनन्दमयो भव तद्रूपो भवेत्यर्थः यद्यपि पूर्वमानन्दरू-
पस्त्वमस्त्येव तथाऽपि तत्प्राप्तिर्विस्मृतकंठस्थ भूषणप्राप्तिवत् ६० एवरीत्यास्योपासकस्य लोकपावनत्वमाह यदिति कदाचा-

भ्रातर्यदीदं परिदृश्यते जगन्मायैव सर्वपरिदृश्य चेतसा मद्भावनाभावितां शब्दमानसः सखी भवानन्दमयो
निरामयः ६० यः सेवते मामगुणं गुणात्परं हृदा कदाचायदि वा गुणात्मकम् सोहं स्वपादांचितरेणुभिः-
स्पृशन् पुनानि लोकत्रितयं यथारविः ६१

यदा कदाचिदित्यर्थः हृदानिर्मलेनांतःकरणेन यो मामगुणं प्राकृतसत्त्वं
रजस्तमोरूपगुणरहितम् सच्चिदानन्दरूपत्वात् अतएव गुणात्परं गुणादव्याकृतात्परं मायातीतं यदि वा यदेत्यर्थे गुणात्मकं-
सर्वज्ञत्वादिलोकोत्तरलावण्यादिगुणवानात्मा मूर्तिर्यस्य तदृश्यमानं रूपं सेवते स द्विविधोऽप्युपासकः अहमत्स्वरूप एव
मामक इत्यर्थो वा प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रिय इत्युक्तेः तादृशो भक्तः स्वपादलग्नैरेणुभिः संस्पृशन् लोकत्रय-
मपि पुनानि अज्ञानध्वातनिरसनेन पवित्रीकरोति यथारविः स्वकर्णैर्जगद्वितीमिरीकरोति तद्वत् ६१ ६२ ६३

अ.रा.टी.

२६

इदानीमे तद्व्यर्थलोचनासमर्थस्य पाठमात्रतोऽपि महत्फलमाह विज्ञानं विज्ञानजनकं करणव्युत्पत्त्येति बोध्यम् वेदांतैरु
पनिषद्वाक्यैर्वेद्यंचरणं जगज्जन्मादिलक्षणं कर्मयस्य तेन ननु पाठमात्रादेतादृशमहत्फलप्राप्तिः कथमित्याशंक्य भवत्येवे
तिसूचयंस्तत्र हेतुमाह मद्वचनेषु भक्तिर्विश्वासोयदीत्यर्थादुरुवाक्यस्यैशवासस्यैव फलदायकत्वादिति भावः ६२ इति

उ.कां.

७

विज्ञानमेतदखिलं श्रुतिसारमेकं वेदांतवेद्यंचरणेन मयैव गीतम् यः श्रद्धया परिपुष्टो दुरुभक्तियुक्तो
मद्रूपमेतियदि मद्वचनेषु भक्तिः ६२ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे उत्तरकांडे श्री
रामगीतानामपंचमः सर्गः ५ श्रीमहादेव उवाच एकदा मुनयः सर्वे यमुनातीरवासिनः
आजग्मुराद्यवदंष्टुं भयालुवणरक्षसः १ कृत्वा ये तु मुनिश्रेष्ठं भार्गवं च्यवनं हिजाः असंख्याताः समा
यातारा मोदभयकाक्षिणः २ तान् पूजयित्वा परयाभक्त्यारघुकुलोत्तमः उवाच मधुरवाक्यं हर्षयन्मु
निमंडलम् ३ करवाणि मुनिश्रेष्ठाः किमागमनकारणम् धन्योऽस्मि यदि यूयमांशीत्यादृष्टमिहागताः
४ दुष्करं चापि यत्कार्यं भवतां तत्करोम्यहम् आज्ञापयंतु मां भृत्यं ब्राह्मणो देवतं हि मे ५

श्रीमत्सकलराज० उत्तरकांडे सेतौ श्रीरामगीतानामपंचमः सर्गः संपूर्णः ५ एकदेति लवणरक्षसः लवणनाम्नोभया
दित्यर्थः १ रामालुवणकृतभयनाशकाक्षिणः २ ३ हे मुनिश्रेष्ठाः अहं किं भवत्कार्यं करवाणि मत्समीपे भगवदागमनस्य
च किं कारणं यदि यत्सीत्या सर्वदुःखनिवर्तनक्षमत्वबुद्ध्याया प्रीतिस्तया यावद्दृष्टमागतास्तद्वन्योऽस्मि ४ ५ ७

२६

६ अनुत्तमं न विद्यते शत्रुवधे उत्तममधिकं यस्मात्तत् ७ यतो दुरात्मातः सर्वेर्द्धिषेदिः सहः ९ वीर्युष्माकं माभीः भवत्विति शो
षः १० विगतज्वराः गतदुःखाः ११ लवणराक्षसमित्यस्य कोवाहनिष्यतीत्यनेनान्वयः कोवाब्राह्मणेभ्योऽभयं दद्यात् दास्यतीत्यर्थः

तच्छ्रुत्वा सहसा हृष्टश्च्यवनो वाक्यमब्रवीत् मधुना मामहोर्द्धेत्यः पुरा कृतयुगे प्रभो ६ आसीदतीव धर्मात्मा
देवैर्ब्राह्मणपूजकः तस्य तुष्टो महादेवो ददौ शूलमनुत्तमम् ७ प्राह चानेन यं हंसि स तु भस्मी भविष्यति
रावणस्यानुजाभार्या तस्य कुंभीनसी श्रुता ८ तस्यां तु लवणो नाम राक्षसो भीमविक्त्रमः आसीदुरात्मा दुर्ध
र्षेति वब्राह्मणहिंसकः ९ पीडितास्तैर्नराजैर्द्रवयत्वां शरणं गताः तच्छ्रुत्वा राघवो व्याह माभीर्वी सुनिपुण-
वाः १० लवणं नाशयिष्यामि गच्छं तु विगतज्वराः इत्युक्त्वा प्राह रामोऽपि भ्रातृन् कोवाहनिष्यति ११ लवणं
राक्षसं दद्याद्ब्राह्मणेभ्यो भयं महत् तच्छ्रुत्वा प्रोजलिः प्राह भरतौ राघवाय वै १२ अहमेव हनिष्यामि देवाज्ञा
पयमां प्रभो ततो रामेन मस्कृत्य शत्रुघ्नो वाक्यमब्रवीत् १३ लक्ष्मणेन महत्कार्यं कृतं राघवसंयुगे नंदि
ग्रामे महाबुद्धिर्भरतौ दुःखमन्वभूत् १४ अहमेव गमिष्यामि लवणस्य वधाय च त्वत्प्रसादाद्द्रुष्ट्वैषं
हन्यां तं राक्षसं युधि १५ तच्छ्रुत्वा स्वाकमारोप्य शत्रुघ्नं शत्रुसूदनः प्राहा दौ वाभिषेक्ष्यामि मथुराराज्य
कारणात् १६ आनाय्य चरुं संभारान् लक्ष्मणेनाभिषेचने अनिच्छंतमपि स्नेहादभिषेकमकारय
त् १७

१२ १३ १४ वधाय च वधाय त्वित्यर्थः हन्यां हनिष्यामीत्यर्थः १५ १६ अभि
षेचने निमित्तं विषयसप्तम्यामयमर्थः फलति अकारयत् वसिष्ठादिभिरिति शेषः १७ ७ ७ ७ ७

अ.श.टी.
२७

१८ गेहेसंपूज्यस्थापयित्वावनंगच्छतीत्यर्थः १९ सतुयावद्वनचरोभवेत्भवतिसदनं नायातितावदेवेत्यन्वयः २० क्रुद्धः सन् यो
त्स्यते शूलं विनैवेति शेषः २१ २२ २३ त्वमग्रे प्रथममेक एव राक्षसं साधय नाशय पश्चाद्द्वौ उत्तरं सेना त्वत्समीपमागमिष्यतीत्य

उ.का.
७

दत्त्वा तस्मै शरं दिव्यं रामः शत्रुघ्नमब्रवीत् अनेन जहि बाणेन त्ववणं लोककंदकम् १८ सतु संपूज्य तच्छूलं गे-
हे गच्छ तिकाननम् भक्षणार्थं तु जंतूनां नाना प्राणि वधाय च १९ सतु नायाति सदनं यावद्वनचरो भवेत् ताव-
देव पुरहारि निष्ठत्वं धृतकार्मुकः २० यो त्स्यते स त्वया क्रुद्धस्तदा वध्यो भविष्यति तं हत्वा त्ववणं कूरत दहनं मधुसं-
क्षितम् २१ निवेश्य नगरं तत्र तिष्ठत्वं मेनुशासनात् अश्वानां पंचसाहस्रं रथानां चतदर्धकम् २२ गजानां षट्
शतानीह पत्नीनामयुतत्रयम् आगमिष्यति पश्चात्त्वमग्रे साधय राक्षसम् २३ इत्युक्त्वा मूर्ध्नि वधाय प्रेषयामा-
स राघवः शत्रुघ्नमुनिभिः सार्द्धमाशीर्भिरभिनिन्द्य च २४ शत्रुघ्नोऽपि तथा चक्रे यथारामेण चोदितः हत्वाम-
धुस्तं युद्धे मथुरामकरोत्पुरीम् २५ स्फीतां जनपदां चक्रे मथुरां दानमानतः सीतापि सुषुवे पुत्रौ द्वौ-
वाल्मीकिरथाश्रमे २६ मुनिस्तयोर्नाम चक्रे कुशो ज्येष्ठो नुजो लवः क्रमेण विद्यासंपन्नौ सीतापुत्रौ बभूवतुः
२७ उपनीतौ च मुनिना वेदाध्ययनतत्परौ कृत्स्नं रामायणं प्राह काव्यं बालकयोर्मुनिः २८ शंकरेण पुरा-
प्रोक्तं पार्वत्यै पुरहारिणा वेदोपबृंहणार्थं यत्तावद्ग्राहयत प्रभुः २९

र्थः २४ २५ स्फीतां समृद्धां जनपदाम् जनवासस्थानभूतां पूर्वतुवनवत्वान्न तथा २६ २७ क्रममेवाह उपनीतौ चेति २८ यत्पुरा
शंकरेण पार्वत्यै प्रोक्तं रामायणं तद्देवोपबृंहणार्थं यत्वेदतात्पर्यार्थं ज्ञाननिमित्तं मग्राहयत शब्दोऽर्थतश्च बोधितवानित्यर्थः २९

२७

तंत्रीशब्दतालाभ्यां समायुक्तौ अवैषम्येण युक्तौ यथा तयोर्वैषम्यं न भवति तथा गायंतौ चैरतुः तंत्रीलयेति पाठे तंत्रीलयो मूर्च्छना
तत्र समायुक्तौ अत्यंत निपुणौ ३० ३१ मूलोके गंधर्वकिन्नरमध्ये नेदृशः देवालये स्वर्गे देवेषु नृपा ताले नागेषु न अथवा ब्रह्मलोके
पि नेदृशो गायकः नाज्ञायीत्यस्यैव विवरणे नादशिसिक्षादीदृशंगानं स्वकर्णाभ्यां न श्रुतमित्यर्थः नाभ्राविकर्णोपिकर्णिक्रिया मुक-

कुमारोऽस्वरसंपन्नो सुंदरावशिवाविव तंत्रीतालसमायुक्तौ गायंतौ चैरतुर्वने ३० तत्र तत्र मुनीनां तो समाजे-
स्वररूपिणौ गायंतावभितौ दृष्ट्वा विस्मिता मुनयो ब्रुवन् ३१ गंधर्वैश्चिह्नकिन्नरैश्च विवादेवेषु देवालये पा-
ताले च यथा चतुर्मुखगृहे लोकेषु सर्वेषु च अस्माभिश्चिरजीविभिश्चिरतरं दृष्टादिशः सर्वतो नाज्ञायीदृश
गीतवाद्यगारिमानादशिमिभ्राविच ३२ एवं स्तुवद्भिरखिलैर्मुनिभिः प्रतिवासरम् आसाते स्वरवमेकांते वाल्मी-
के रात्रिमेचिरम् ३३ अथ रामोऽश्वमेधादींश्चकार बहुदक्षिणान् यज्ञान् स्वर्णमयीं सीतां विधाय विपुलद्युतिः
३४ तस्मिन् वितानेऽक्षयः सवेराजर्षयस्तथा ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः समाजगमुर्दिदृक्षुः ३५ वाल्मीकिर्
पिसंगृह्य गायंतौ तौ कुशीलबौ जगाम ऋषिवाटस्य समीपं मुनिपुंगवः ३६ तत्रैकांते स्थितं शान्तं समाधिविरमे-
मुनिम् कुशः पप्रच्छ वाल्मीकिं ज्ञानशास्त्रकथां तरे ३७ भगवन्च्छ्रोतुमिच्छामि संक्षेपाद्भवतोऽखिलम्
देहिनः संसृतिर्बंधः कथमुत्पद्यते दृढः ३८

देशे ईदृशो विशिष्टगातास्तीति न श्रुतमपीत्यर्थः ३२ स्तुवद्भिर्मुनिभिः सहेति शेषः ३३ ३४ विताने यज्ञसंसदिदिदृक्षुः यज्ञमिति शो-
षः संगृह्य गृहीत्वा ऋषिवाटस्य ऋषिवाटस्थानस्य ३५ ३६ ज्ञानशास्त्रं तत्त्वज्ञानकारणशास्त्रं इतः परं मुनिवियोगकालस्य सन्निहित-
त्वादितंगृह्यंतत्त्वंप्रच्छेति भावः ३७ भवतः सकाशादिति शेषः संसृतिर्बंधः संसाररूपो बंधः ३८ ७ ७ ७ ७

३९ तच्चमत्तः श्रुत्वा यथा मयोदितं कथितं भविष्यति ४० तथैवाचरेत्यन्वयः अदेहस्य वस्तु तो देहसंबन्धहीनस्यापि देहो महागैहमेव
यथा गृहस्वामिना गृहस्य न तादात्म्यं तथा स्य चिदात्मनो देहेनापि न तदिति भावः ४१ तस्य चिदात्मनो स्मिन्देहे हंकार एव मंत्री स चा
हंकारस्तेनैव कल्पितः तत्सान्निध्येन मायायास्तद्रूपः परिणाम इत्यतस्तेन कल्पित इत्युक्तं सो हंकारः संस्वीय देह रूपगैह विषयमहं-
कारं ममेत्याकाराभिमानं चिदात्मनि आरोप्य ४२ तेन चिदात्मना तादात्म्यमभेदमापन्नो यतोतः स्वचेष्टितं चिदानंदं विदधाति ननु जडस्याहं-

कथं विमुच्यते देही दृढबन्धाद्वाभिधातुं वक्तुमर्हसि सर्वज्ञमह्यं शिष्याय ते मुने ३९ वाल्मीकिरुवाच शृणु
वक्ष्यामि ते सर्वं संक्षेपाद्बन्धमोक्षयोः स्वरूपं साधनं चापि मत्तः श्रुत्वा यथा उदितम् ४० तथैवाचरेत्तदेतं जीवन्मुक्तो
भविष्यति देह एव महागैहमदेहस्य चिदात्मनः ४१ तस्याहंकार एवास्मिन् मंत्री तेनैव कल्पितः देहगैहा
भिमानं स्वसंभारोप्य चिदात्मनि ४२ तेन तादात्म्यमापन्नः स्वचेष्टितमशेषतः विदधाति चिदानंदं त
द्भासितवपुः स्वयम् ४३ तेन संकल्पितो देही संकल्पनिगडावृतः पुत्रदारगृहादीनि संकल्पयति चानि
शम् ४४ संकल्पयन् स्वयं देही परिशोचति सर्वदा त्रयस्तस्याहमो देहा अधमोत्तममध्यमाः ४५

कारस्य कथं चेष्टितत्वं मत आह तद्भासितवपुस्तत्संपर्का देवतादृशसामर्थ्यान्वयं जात इत्यर्थः ४३ तेनाहंकारेण संकल्पि
तो यमेव संसंकल्पांश्चोत्ति संकल्पविषयीकृतः यद्वा स्वीयसंकल्पेनैव तद्वा न्कृतो त्यंत सन्निकर्षेण तादात्म्यापन्नत्वात् य
था भार्याविशिष्ट एव गृहस्थो गृहस्थस्य भार्येति च व्यवहारस्तद्द्वयं व्यवहारो बोध्यः तदीयसंकल्परूपनिगडो नावृतो बद्धः सं
कल्पयति कामयते ४४ तानि कामयन् तदलाभे लब्धनाशो च शोचति त्रयः तमः सत्त्वरजोरूपाः ४५ ७ ७

तदेवाह तमइत्यादि अतएवजगतःस्थितेः कारणंतेषांकार्यविशेषानाह तमोरूपादिति तमोरूपातुतमोगुणप्राधान्येनकृतात्संकल्पा
दित्यर्थः वृत्तिवृत्तिमतोरभेदात् तमोरूपादित्युक्तकारणानुरूपत्वात्कार्यस्यतत्कृतचेष्टायास्तामसत्वम् ४६ मोक्षोपनयेव
वृत्त्याप्राप्यइत्याह अदूरेति अतएवसपुरुषः सखरूपस्तिष्ठतिहिप्रसिद्धंयस्यरजोरूपः संकल्पः सलोकेव्यवहारवान् ततः
व्यवहारयुतः पुत्रदारानुरंजितः संसारेराजससंकल्पकृततत्तत्कर्मवशात्तिष्ठतियस्यसंकल्पएतत्पूर्वोक्तंत्रिविधमपिरूपंपरि-

तमःसत्वरजःसंज्ञाजगतःकारणंस्थितेः तमोरूपादिसंकल्पान्नित्यंतामसचेष्टया ४६ अत्यंततामसोभूत्वा-
कृमिकीटत्वमाप्नुयात् सत्वरूपोहिसंकल्पोधर्मज्ञानपरायणः ४७ अदूरेमोक्षसाम्राज्यः सखरूपोहितिष्ठ
ति रजोरूपोहिसंकल्पोलोकेसव्यवहारवान् ४८ परितिष्ठतिसंसारेपुत्रदारानुरंजितः त्रिविधंतुपरित्य
ज्यरूपमेतन्महामते ४९ संकल्पःपरमाप्नोतिपदमात्मपरिक्षये दृष्टीःसर्वाःपरित्यज्यनियम्यमनसाम
नः ५० सवाल्वाभ्यंतरार्थस्यसंकल्पस्यक्षयंकुरु यदिवर्षसहस्राणितपश्चरसिदारुणम् ५१ पाता
लस्थस्यभूस्थस्यस्वर्गस्थस्यापितेनघ नान्यःकश्चिदुपायोस्ति संकल्पोपशमादते ५२

त्यज्यशाम्यतीतिशेषः ४९ सपरंपदमाप्नोतिसत्वरूपसंकल्पस्यहिक्रमेणसर्वसंकल्पनाशद्वारादूरमोक्षत्वंप्रागुक्तंबोध्यंआ
त्मपरिक्षयेअत्रात्मासंकल्पः अतस्त्वंदृष्टीःसर्वेन्द्रियज्ञानानिपरित्यज्यमनसैवमनोविनियम्यविषयेभ्योनिवर्त्य ५० बालेन्द्रि
यविषयसहितोयआभ्यंतरेन्द्रियविषयोर्थस्तस्यतद्विषयस्यसंकल्पस्यक्षयंकुरुसंकल्पत्यजेत्यर्थः अन्योपायेननसर्वथा-
सखप्राप्तिरित्याह यदीति ५१ तादृशतपःपूर्वकंपातालाद्यन्यतमलोकस्थस्यापितवसंकल्पोपशमादतेतंविना ५२ ५३ ५४

अनाबाधेदुःखासंमिश्रे अविकारे विषयसंबंधं विनैव प्राप्ये परमपावने स्वात्मरूपे स्फुरेत्तत्त्वाप्तिनिमित्तं न कश्चिदुपायोस्तीत्यर्थः
तस्मात्तद्रूपशमेयत्वं कुरु ५३ संकल्पस्यैवाधारत्वात्तन्नाशे एव सर्वविषयनिवृत्तिरित्याह संकल्पतन्ताविति विभावाः विशिष्टोभा-
वः संसारोपशमस्तदृशास्ते पराभावास्ते कथांतीति न जानीमः सर्वथानश्यंसेवेति भावः ५४ तस्मान्निःसंकल्पोत्यक्तेच्छो यथा प्राप्तव्य-
वहारं कुर्वित्यर्थः संकल्पक्षयफलमाह क्षयेति ५५ प्रसभं हठेन विकल्पजालं त्यक्त्वा अधिगतः परमार्थो ब्रह्मतत्त्वं येन तद्भावमुपेत्य-

अनाबाधे विकारे स्वे स्फुरेत् परमपावने संकल्पोपशमेयत्वं पौरुषेण परं कुरु ५३ संकल्पतन्तो निखिलभावाः
प्रोक्ताः किलानघ छिन्ने ततो न जानीमः कथांति विभवाः पराः ५४ निःसंकल्पो यथा प्राप्तव्यव-
हारपरो भव-
क्षये संकल्पजालस्य जीवो ब्रह्मत्वमाप्नुयात् ५५ अधिगतपरमार्थतामुपेत्य प्रसभम पास्य विकल्पजालमुच्चैः
अधिगमय पदं तदद्वितीयं विततस्फुरवायस्रुषु स चित्तवृत्तिः ५६ इति श्रीमदध्यात्मसामायणी उमा महेश्वर-
संवादे उत्तरकांडे षष्ठः सर्गः ६ वाल्मीकिना बोधितो सौकुशः सद्योगतश्चमः अंतर्गुह्यो बहिः सर्वमनुकुर्व-
श्चचारसः १ वाल्मीकिरपि तो प्राह सीता पुत्रो महाधियो तत्र तत्र च गायं तो पुरे वीथिषु सर्वतः २ रामस्याग्रे प्रगाये-
तां शश्रूषु यदिराधवः न ग्राह्यं वै युवाभ्यां तद्यदिकंचित्प्रदास्यति ३ इति तो चोदितो तत्र गायमानो विचैरतुः यथो-
क्तं ऋषिणा पूर्वतत्र तत्राभ्यगायताम् ४ प्राप्य तदद्वितीयं पदं अधिगमय प्राप्नुहि विततस्फुरवायानुच्छेद्य स्फुरवायतदर्थं नि-

दिध्यासनमुपदिशति स्रुषुक्तिकालिका चित्तवृत्तिर्यस्य तादृशो भवसकलविषयरहितचित्तवृत्तिरेव ब्रह्माकारा चित्तवृत्तिरिति भावः
इति श्रीमत्सकल ० उत्तरकांडे षष्ठः सर्गः ६ वाल्मीकिनेति सद्रूपदेशात् कुशस्योत्तमाधिकारित्वाच्च तत्कालमेव निदिध्यासनांत-
त्साधनसंपादिति भावः यत्करोति तदनुकुर्वन्निव तत्रास्थाभावादिति भावः १ २ यदि किंचिद्वाधबोधनं दास्यति तन्न ग्राह्यं ३ यथोक्तं यथा-
शिक्षितं ४

अपूर्वपाठजातिं अपूर्वपठनरीतिं गेयेन गानेन व्यासाम् ५ ६ शब्दविदः व्याकरणविदः ७ संप्रवेशयन् अडभाव आर्षः ८ रामंदार
कौचदृष्ट्या विस्मिताः सौतो निमेषणा अपश्यन्निति शेषः ९ बिंबं प्रति बिंबम् १० ११ अतिमानुषं मनुष्यलोकीयगानमतिक्रान्तम्

तां सशश्रावकाकुस्थः पूर्वचर्यंतितस्ततः अपूर्वपाठजातिंच गेयेन समभिप्लुताम् ५ बालयोराघवः श्रुत्वा कौ-
तूहलमुपेयिवान् अथ कर्मतिरेराजा समाहूय महासुनीन् ६ रासश्चैव नरव्योघ्रः पांडितांश्चैव नैगमान् पौ-
राणिकांश्च विदो ये च वृद्धा हि जातयः ७ एतान्सर्वान्समाहूय गायको संप्रवेशयन् ते सर्वे हृष्टमनसो रा-
जानो ब्राह्मणादयः ८ रामनौ दारकौ दृष्ट्वा विस्मितास्त्य निमेषणौः अवोचन् सर्व एवैते परस्परमथागताः ९
इमौ रामस्य सदृशौ बिंबा द्विबिंबा दिवो दिवौ जटिलौ यदि न स्यातां न च वल्कलधारिणौ १० विशेषनाधिगच्छा-
मोराघवस्यानयोस्तदा एवं संवदतां तेषां विस्मितानां परस्परम् ११ उपचक्रमतुर्गतिं तावुभौ मुनिदारकौ
ततः प्रवृत्तमधुरंगाधवं मतिमानुषम् १२ श्रुत्वा तन्मधुरंगीतमपराणहेरघूत्तमः उवाच भरतचाप्यादीयताम
युतं वसु १३ दीयमानं सखणं तु न तज्जग्रहतुस्तदा किमनेन सखणं निराजन्नो वन्यभोजनौ १४ इति संत्यज्य
सदत्तं जग्मतुर्मुनिसन्निधिम् एवं श्रुत्वा तु चरितं रामस्वस्यैव विस्मितः १५ ज्ञात्वा सीताकुमारौ तौ शत्रुघ्नं चेद-
मब्रवीत् हनूमंतं सखेणं च बिम्बीषणमथागदम् १६ भगवंतं महात्मानं वाल्मीकिमुनिसत्तमम् आन-
यध्वं मुनिवरसंसीतं देवसंमितम् १७

१२ १३ नौ आवां वन्यभोजनौ स्वइति शेषः १४ १५ १६ १७ १८

प्रत्ययं सर्वजनस्य शब्दत्वा निश्चयोत्पादकं शपथमित्यन्वयः सीतामिति पूर्वान्वयि १८ १९ २० २१ राघवस्यापि सविधं तद्वच ऊ-
चुरिति अन्वयः राजानो मुनय इति संबोधने २२ सीतायाः शपथं दृष्ट्वा तस्याः शप्ताशमंधर्माधर्मरूपं विजानंतु निर्णयंतु २३

अस्यास्तु पार्षदो मध्ये प्रत्ययं जनकात्मजा करोतु शपथं सर्वे जानंतु गतकल्मषाम् १८ सीतां तद्वचनं श्रुत्वा ग-
ताः सर्वेति विस्मिताः ऊचुर्यथोक्तं रामेण वाल्मीकिरामपार्षदाः १९ रामस्य हृद्गतं सर्वं ज्ञात्वा वाल्मीकिरब्रवीत्
श्वः करिष्यति वे सीता शपथं जनसंसदि २० योषितां परमं देवपतिरेव न संशयः तच्छ्रुत्वा सहसा गत्वा सर्वे
प्रोचुर्मुनेर्वचः २१ राघवस्यापि रामोपि श्रुत्वा मुनिवचस्तथा राजानो मुनयः सर्वे शृणु धर्ममिति चाब्रवीत्
२२ सीतायाः शपथं लोका विजानंतु शप्ताशमं इत्युक्ता राघवेणाथ लोकाः सर्वे दिदृक्षुः २३ ब्राह्मणाः स्म-
त्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव महर्षयः वानराश्च समाजगमुः कौतूहलसमन्विताः २४ ततो मुनिवरस्तूर्णं ससी-
तः समुपागमत् अग्रतस्तं मृषिकृत्वा यांती किंचिदवाङ्मुखी २५ कृतांजलिर्बाष्पकंठा सीता यज्ञं विवेश त-
म् दृष्ट्वा लक्ष्मीमिवायांती ब्रह्माणमनुयायिनीम् २६ वाल्मीकेः पृष्ठतः सीता साधुवादो महानभूत् तदा
मध्ये जनो घस्य प्रविश्य मुनिपुंगवः २७ सीता सहायो वाल्मीकिरिति प्राह च राघवम् इयं दाशरथी सीता
सूत्रता धर्मचारिणी २८ अपापाने पुरात्यक्ता ममाश्रम समीपतः लोकापवादभीतेन त्वयाराममहाव-
ने २९ प्रत्ययं दास्यते सीता तदनुज्ञा तु मर्हसि इमौ तु सीता तनयौ इमौ यमलजान्तकौ ३०

२४ २५ बाष्पकंठा सेव २६ २७ २८ अपायापि लोकापवादभीत्या त्यक्ता २९ सा सीता प्रत्ययं विश्वासजनकं शप-
थं अत्र स्थाने कृषेरिति करुणारसाकं तच्चित्ततया इमाविति पदपौनरुक्त्यं वदोषाय ३० ६ ६ ६ ६

तत्रादौ भगवान्वाल्मीकिः स्वधर्मशपथैः सीताया अदुष्टत्वं व्यापयति प्रचेतस इत्यादिना ३१ यथाद्यावदनुत्तमुक्तं न स्मरामि तथा इमो
तव पुत्रकाविति वाक्यमपि सत्यमेवेत्यर्थः ३२ ३३ प्रत्ययो विश्वासः ३४ महान्प्रत्ययजनकः शपथोऽग्निप्रवेशरूपः ३५ लोकभयात्

सुतो तु तव दुर्धर्षोतिथ्यमेतद्वीमिने प्रचेतसो हं दशमः पुत्रो रघुकुलोद्बुध ३१ अनुत्तं न स्मरामि युक्तं यथे मो तव पु
त्रको बहुन्वर्षगणान् सम्यक्त्तपश्चर्यामया कृता ३२ नोपाश्रीयां फलतस्यादुष्टं यद्यदि मे थिली वाल्मीकि
नैव मुक्तस्तुराघवः प्रत्यभाषत ३३ एवमेतन्महाप्राज्ञयथावदसि सुव्रत प्रत्ययोजनितो मह्यं तव वाक्यैरकि
ल्विषैः ३४ लंकायामपि दत्तो मे वै देत्या प्रत्ययो महान् देवानां पुरतस्तेन मंदिरे संप्रवेशिता ३५ सेयं
लोकभयाद्ब्रह्मन् अपापापि सती पुरा सीतामया परित्यक्ता भवान् तत्संतु मर्हसि ३६ ममैव जातो जाना
मि पुत्रावेतो केशीलवो शब्दायां जगती मध्ये सीतायां प्रीतिरस्तु मे ३७ देवाः सर्वे परिज्ञाय रामाभिप्रायमु-
त्सुकाः ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा समाजग्मुः सहस्रशः ३८ प्रजाः समागमन्तुष्टाः सीताकोशे यवासिनी उद-
ङ्मुखीत्यधोदृष्टिः प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ३९ रामादन्यथा ह वै मनसापि न चिंतये तथा मे धरणी देवी
विवरं दातुमर्हति ४० तथा शपंत्याः सीतायाः प्रादुरासीन् महाद्भुतम् भूतलादिव्यमत्युर्थं सिंहासनमनु-
त्तमम् ४१ नागेन्द्रैर्धियमाणं च दिव्यदेहैरविप्रभम् भूदेवी जानकीं दौर्भ्याग्निं होत्वा स्नेहसंयुता ४२

लोककृतदुर्विदमयात् ३६ जगती मध्ये तहर्ति लोकमध्ये शब्दायां शपथेन सर्वलोकज्ञातशब्दतायाम् ३७ ३८ ३९ वि
वरं प्रवेशाय छिद्ररूपमार्गम् ४० महाद्भुतमत्याश्चर्यं दिव्यं सिंहासनं प्रादुरासीत् ४१ सर्वाश्चर्यं दिव्यं लोपपादकं र-
विप्रभमिति ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९

दोष्यंगिहृत्वास्वागतमिति तामुवाचाथेनामासने सन्यवेशयत् ४३ साधुवादश्च आसीदिति शेषः ४४ बहुधावाचा बहुप्रकारवा-
चः सीतेर्मेवं कर्तुमर्हदिति राघवो गृहीतशपथोऽपि पुनः शपथग्रहणे प्रवृत्त इत्येवं बहुप्रकारवाचः ४५ सीताशपथकारणात् बहुधा-
वाच ऊचुरित्यनुकर्षः तस्याश्चिन्तापराः कसीतागमिष्यतीत्यादि चिन्तायुक्ताः ध्यानपरायणाः भूप्रविष्टसीतारूपस्य ध्यानपरायणाः

स्वागतं तामुवाचेनां आसने सन्यवेशयत् सिंहासनस्थां वैदेहीं प्रविशंतीं रसातलम् ४३ निरंतरापुष्पवृ-
ष्टिर्दिव्यासीतामवाकिरत् साधुवादश्च सुमहान् देवानां परमाद्भुतः ४४ ऊचुश्च बहुधावाचा अंतरिक्षगताः
सुराः अंतरिक्षे च भूमौ च सर्वे स्थावरजंगमाः ४५ वानराश्च महाकायाः सीताशपथकारणात् केचि-
च्चिन्तापरास्तस्याः केचिद्ध्यानपरायणाः ४६ केचिद्रामनिरीक्षन्तः केचित्सीतामचेतसः मुहूर्तमात्रेण तस्-
वैतूष्णीं भूतमचेतनम् ४७ सीताप्रवेशं न दृष्ट्वा सर्वे संमोहितजगत् रामस्तु सर्वज्ञात्वेव भविष्यत्कार्य-
गौरवम् ४८ अजानन्निवदुःखेन शशोच जनकात्मजाम् ब्रह्मणा ऋषिभिः साहूँ बाधितो रघुनन्दनः
४९ प्रतिबुद्ध इव स्वप्नाच्चकारानन्तराः क्रियाः विससर्ज ऋषीन् सर्वान् नृत्विजो ये समागताः ५०

४६ रामनिरीक्षन्तः किं करिष्यंतीत्याद्येवम् सीतां निरीक्षन्तः कथं गच्छत्येवेत्याद्येवं प्रकारेण अचेतनमासीदिति शेषः ४७ भ-
विष्यतः कार्यस्य गौरवं निश्चयं ज्ञात्वेव ज्ञात्वापि ४८ अजानन्निव शशोच लोकव्यवहारानुसारेणेत्यर्थः बाधितः भाविनो-
दुःपरिहारत्वादिकथाभिः कृतदुःखापनयः ४९ ऋत्विजो ये इत्यत्र तान् विससर्जेत्यनुकर्षः ५० ५१ ५२ ५३

तान् क्रलिकृप्रभृतीन् ५१ एकांते समुपस्थितः तत्रैव स्थित आसीत् ५२ ध्याननिरते राघवे सतीत्यर्थः रामं तच्च रित्रेऽर्कं विवाक्ये
 श्रुतल्लपावशान्ना रायणं ज्ञात्वा ५३ प्रणतानारायणो यमिति बुल्या आदिः कारणं स्वयंचोत्पत्तिना शरहितस्तदभावादेव च मध्य
 वर्जितः ५४ सर्वेषां परम उत्कृष्ट आत्मा अंतर्गता भिविधया प्रेरकत्वात् परानंदः हिरण्यगर्भनिंदादपि उत्कृष्टोऽयं आनंदस्तद्रूपः पूर्णः पु

तान् सर्वान् धनरत्नाद्यैस्तोषयामास भूरिशः उपादाय कुमारो तो अयो ध्यामगमत्प्रभुः ५१ तदादिनिस्पृ-
 हो रामः सर्वभोगेषु सर्वदा आत्मचिंतो परो नित्यमेकांते समुपस्थितः ५२ एकांते ध्याननिरते एकदाराघवे स
 ति ज्ञात्वा नारायणं साक्षात्कौ सल्या प्रियवादिनी ५३ भक्त्या गत्य प्रसन्नं तं प्रणता प्राह हृष्टधीः राम त्वं जग
 तामादिरादि मध्यांतवर्जितः ५४ परमात्मा परानंदः पूर्णः पुरुष ईश्वरः जातो सि मेगर्भगृहे मम पुण्यातिरेक
 तः ५५ अवसाने ममाप्यद्य समयो भूद्रघूत्तम नाद्योप्यबोधजः कृत्स्नो भवबंधो निवर्तते ५६ इदानीम
 पि मे ज्ञानं भवबंधनिवर्तकम् यथा संक्षेपतो भूयात्तथा बोधय मामविभो ५७ निर्वेदादिनी मेवमातरं मा
 तृवत्सलः दयालुः प्राह धर्मात्मा जराजर्जरितां शुभाम् ५८

रुषः प्राप्त सर्वकामत्वात् पूर्णः अतएवैश्वरः सर्वनियंता
 ईदृशोऽपि त्वं मम गर्भरूपे गृहे मदीयपुण्याधिक्या ज्ञातो जात इव ५५ अवसाने स्वस्या अवसानकाले निवार्धक इत्यर्थः त्वदवतार
 समाप्तिकाले च समयः प्रश्नावसरः अबोधजः अज्ञानजः कृत्स्नो न निवर्तते सर्वदा त्वत्संगत्किंचिन्निवृत्तोऽपि सर्वथा न निवर्तत इ
 ति भावः ५६ इदानीमपि अवसानकालेऽपि तथा संक्षेपतो बोधयेत्यन्वयः ५७ निर्वेदो विषयेऽप्यलं प्रत्ययस्तेन वादिनी मीदृशवचनव
 ऋम् ५८

अ-रा-री-
३२

त्रोन्मागानिहकर्मत्यादिअत्रेदंबोध्यंज्ञानयोगस्त्रिधाएतज्जन्मानुष्ठितकर्मयोगसंपादितचित्तशक्त्याजानः एतज्जन्मानुष्ठितमा-
क्तियोगकृतचित्तशक्त्याजानः पूर्वाजिनिताभ्यामाभ्यांसंपादितयाएतज्जन्मानुष्ठितदनुष्ठानानपेक्षोवेति अन्यथाकेवलकर्मभक्ति-
भ्यांज्ञानविनामोक्षस्यतमेवविदित्वातिमृत्युमेति नान्यःपंथाविद्यतेयनार्येतिश्रुतिविरुद्धतयायथाश्रुतमूलासंगतिः स्यादितिदिक्ते-
षामध्येभक्तियोगरूपोमागोज्ञानजननेकलभइत्यर्थः ५९ गुणभेदः तमोरजः सत्त्वरूपगुणभेदेनतामसीराजसीसालिकीचेति
त्रिधेत्यर्थः ६० भक्तित्रैविध्याद्भक्तस्यापित्रैविध्यंतत्रतामसंभक्तमाह यस्त्वितिहिंसोशत्रोः दंभंपूजालाभादिफलकंमात्सर्यंपरगु-

मागस्त्रियोमयाशोक्ताः पुरामोक्षात्तिसाधकाः कर्मयोगोज्ञानयोगोभक्तियोगश्चाश्वतः ५९ भक्तिर्विभिद्यतेमात-
स्त्रिविधागुणभेदतः स्वभावोयस्ययस्तेनतस्यभक्तिर्विभिद्यते ६० यस्तुहिंसोसमुद्दिश्यदंभंमात्सर्यमेववा भे-
ददृष्टिश्चसंरंभीभक्तोमेतामसःस्युतः ६१ फलाभिसंधिभोगाशीधिनकामोयशस्तथा अर्चदोभेदबुद्ध्यामांषू-
जयेत्सतुराजसः ६२ परस्मिन्वर्पितंयस्तुकर्मनिर्हरणायवा कर्तव्यमितिवाकुर्याद्भेदबुद्ध्याससालिकः ६३

णद्वेषभेददृष्टिः अ

रिमित्रादिदृष्टिः संरंभीतत्तद्विषयकाग्रहवान् ६१ फलंस्वर्गस्तदभिसंधिस्तत्कामः भोगऐहिकः यशइत्यस्ययशः कामइत्यर्थः गोव-
लीवर्दन्यायेनपृथग्निर्देशः अर्चदोप्रतिनादोआदिनास्थंडिलादिपूजास्थानसंग्रहः भेदबुद्ध्याअयमुपास्योहमुपासकइत्येवंरूपया
६२ योनिर्हरणायपापनाशायकर्ममत्पूजनरूपंपरस्मिन्वर्पितंकुर्याद्भगवतः प्रेरणायदस्वतंत्रेणमयाकृतंतेनसएवतुष्यत्वितिबु-
द्धिर्ब्रह्मार्पणंनाम अथवाशारूढबोधितत्वादवश्यकर्तव्यमितिबुद्ध्यावायः कुर्यात्ससालिकः अत्रापिभेदबुद्ध्येत्युपादानादभेदबुद्धिरेतत्क-
लमिति सूचितम् ६३

उ. कां.
७

३२

एतत्फलीभूतं निर्गुणभक्तियोगलक्षणमाह मदुणेति अविच्छिन्नामनोवृत्तिरित्यंतेन अनंतगुणालये मयि या अविच्छिन्नामनोवृत्तिरेत
त्सगुणध्यानस्य निर्गुणध्यानस्य लक्षणं प्रापकम् तत्र दृष्टान्तः यथा गंगां बुधोऽति अनेनामेद विषयत्वं मनोवृत्तेर्दर्शितम् ६४ अहेतु
क्यं फलानुद्देशः अतएवाव्यवहिता विशेषेणावहिता संबन्धा सार्धिः सारूप्यम् ६५ उक्तफलानि ददात्यपि परंतु भक्तामत्सेवनं विना तेषु
मत्सेवाया अभावात् तानि न गृह्णति नांगीकुर्वति स एव सालोक्यादिति रस्कार एव आत्यंतिको योगः स एव पूर्णो भक्तो यो मत्सेवारहितं

मदुणश्च यथा देवमप्यनंतगुणालये अविच्छिन्नामनोवृत्तिर्यथा गंगां बुधो तदेव भक्तियोगस्य ल
क्षणं निर्गुणस्य हि ६४ अहेतुक्यव्यवहिताया भक्तिर्मयि जायते सामे सालोक्य सामीप्य सार्धिसा
युज्यमेव वा ६५ ददात्यपि न गृह्णति भक्तामत्सेवनं विना स एवात्यंतिको योगो भक्तिमार्गस्य भामि
नि ६६ मद्भावं प्राप्नुयात्तेन अतिक्रम्य गुणत्रयम् महता कामहीनेन स्वधर्माचरणेन च ६७ कर्म
योगेन शस्तेन वज्रितेन विहिंसनम् महर्शनस्तुतिमहापूजाभिः स्मृतिवन्दनैः ६८ भूतेषु मद्भावन
या संगेनासत्यवर्जनैः बहुमानेन महता दुःखिनामनुकंपया ६९

मोक्षमपि न बहु मन्यते इति ६६ तेन भक्तियो
गेन गुणत्रयं तद्रूपां प्राप्नुयात् अतिक्रम्य मद्भावं मदैक्यं प्राप्नुयात् अथ कर्मयोगमाह महतेति कामहीनेन फलोद्देशहीनेन स्वधर्मो नित्य
नैमित्तिकरूपः ६७ तादृशकर्मयोगेन मद्भावं प्राप्नुयात् कथं भूतेन विहिंसनम् हिंसावर्जितेन हिंसारहितेनैति यावत् उक्तभक्ति
योगमाप्नुयात् महर्शनेति स्मृतिः स्मरणं वंदनं प्रणतिः ६८ सर्वभूतेषु मद्भावनया ईश्वरभावनया असंगेन दुष्टसंगपरित्यागेन ६९

यमादयोयमनियमप्राणायामादयः ७० अहमः अहंकृतेः अहंकर्तेत्यादिबुद्धेः ममधर्मस्यमत्पूजादिरूपस्यकांक्षयाइच्छया
 ७१ अंजसाशीघ्रमायातिमदभिन्नोभवतिस्वाश्रयात् वायुनास्वाश्रयापकर्षणात् ७२ अहमात्माव्यवस्थितः सर्वत्रचेतनोहमेवेत्य
 र्थः ७३ तंसर्वत्रचेतन्यसंपादकंमामज्ञात्वाबहिः क्रियोत्पन्नैरनेकभेदैर्द्रव्यैर्गन्धपुष्पधूपादिभिर्होत्रंमेतोषणंसंतोषंनकुरुतेनज
 नयतिइत्यर्थः सर्वभूतस्थितत्वेनमामज्ञात्वाकृतयापूजयामोक्षफलदोममसंतोषोनेत्यर्थः ७४ सर्वप्राण्यपमानकर्त्रायावत्प्रतिमान

स्वसमानेषुमेव्याचयमादीनांनिषेवया वेदांतवाक्यश्रवणान्ममनामानुकीर्तनात् ७० सुत्संगेनार्ज
 वैनैवत्यहमःपरिवर्जनात् कांक्षयाममधर्मस्यपरिशुद्धांतरोजनः ७१ मृदुणश्रवणादेवयातिमा
 मंजसाजनः यथावायुवशाद्गन्धः स्वाश्रयाद्वाणमाविशेत् ७२ योगाभ्यासरतचित्तमेवमात्मानमावि
 शेत् सर्वेषुप्राणिजातेषुत्यहमात्माव्यवस्थितः ७३ तमज्ञात्वाविमूढात्माकुरुतेकेवलंबहिः क्रियोत्प
 न्नैरनेकभेदैर्द्रव्यैर्मेनांबतोषणम् ७४ भूतावमानिनाच्यायामर्चितोऽहंनपूजितः ७५ तावन्मामर्च
 येद्देवंप्रतिमादौस्वकर्मभिः यावत्सर्वेषुभूतेषुस्थितंचात्मनिनस्मरेत् ७६

पूजितातावदेवविशिष्टानांसा
 पूजायोग्या तदनंतरंनतसूजेत्यर्थः अर्चितइत्यस्य व्याख्यापूजितइति ७५ तावन्मामर्चयेदित्यर्थमध्यमणिन्यायेनोत्त
 रान्वय्यपि यावत्सर्वभूतस्थितंमामात्मनिनस्मरेत् सएवाहमितिनजानीयात् तावदेवपूजादावधिकारो नतदुत्तरंपूज्यपूजकभा
 वापगमादितिभावः इयमेवभावनासुरव्येतिध्वनयितुंभेदंनिंदति यस्त्विति भिन्नदृष्टेस्तस्यमृत्युर्भयंकुर्यात् अत्रसंशयोनास्तीत्यर्थः ७६

७७ तस्माद्देदं त्यक्त्वा ह पुण्यस्य इत्याह मामत इति एकं मां ज्ञानेन मानेन एवं ज्ञान पूर्वकं सर्व प्राणि समानेन मैत्र्या सर्वत्र मित्र बुद्ध्या मामर्च
 द्वितीयमेव मे सुरव्या पूजा कापि शत्रु बुद्धिः सर्वथान कार्येति भावः अभिन्नधीः एक एव चेतनो भगवान् सर्वत्रेत्येवं बुद्धिरित्यर्थः ७८ तथा सर्व
 भूतानि चेतसा प्रणमेत् तत्र हेतुर्ज्ञात्वेति ७९ ईश्वर जीवयोरिति परस्पर जीवानां चेत्यपि बोध्यम् ज्ञानयोगो भक्तियोग सहितो ज्ञानयोग इ
 त्यर्थः ८० एकतरवेवल भक्तियोग मणीत्यर्थः शममृच्छति तस्य परिणामे ज्ञानयोग प्रापकत्वादिति भावः ८१ भक्तियोगेन उत्पद्येयमीश्वरः

यस्तु भेदं प्रकुरुते स्वात्मनश्च परस्य च भिन्नदृष्टेर्भयं मृत्युस्तस्य कुर्यान्न संशयः ७७ मामतः सर्वभूतेषु परिच्छिन्नेषु
 संस्थितम् एकं ज्ञानेन मानेन मैत्र्या चार्चयेदभिन्नधीः ७८ चेतसैवानिशं सर्वभूतानि प्रणमेत्कृधीः ज्ञात्वा मां च
 तनं शङ्खं जीवरूपेण संस्थितम् ७९ तस्मात्कदाचिन्नेक्षेत भेदमीश्वर जीवयोः भक्तियोगो ज्ञानयोगो मया मात
 रुदीरितः ८० आलम्ब्यैकतरं वापि पुरुषः शममृच्छति ततो मां भक्तियोगेन मातः सर्वदृदि स्थितम् ८१ पुत्ररूपे
 ण वानित्यं स्मृत्वा शांतिमवाप्स्यसि श्रुत्वारामस्य वचनं को सत्यानन्द संयुता ८२ रामं सदा हृदि ध्यात्वा छित्त्वा स
 सार बंधनम् अतिक्रम्य गतीं स्तिष्ठोप्यवाप परमां गतिम् ८३ कैकेयी चापि योगं रघुपतिगदितं पूर्वमेवाधिगम्य श्रद्धा
 भक्तिप्रशांता हृदि रघुतिलकं भावयती गता सुः गत्वा स्वर्गं सुरती दशरथ सहिता मोदमाना वतस्थे माता श्रीलक्ष्मण
 स्याप्यंति विमलमतिः प्राप भर्तुः समीपम् ८४ इति श्री उत्तरका मातृणां स्वर्गप्रस्थानं सप्तमः सर्गः ७

पूज्य इत्येवं रूपेण तत्रासाम
 र्थे प्राह पुत्ररूपेण वेति ८२ तिस्रो गतीः सात्विक राजसतामसीः तत्र सात्विकी अर्चिरादि गतिः राजसी धूमादि गतिः तामसी जायस्व मिथस्तेत्येवं रूपा
 तत्राद्या दहराद्युपासकानां द्वितीया कर्मिणां तृतीया न्येषां परमां गतिं नास्य प्राणाद्युक्ता मंत्यत्रैव समवसीयंत इति ज्ञानि प्राप्याम् ८३ पूर्वमेव चित्रकू
 टगिरौ ८४ इति श्री उत्तरका मातृ स्वर्ग सप्तमः सर्गः ७

अथेति कस्मिन्कस्मिंश्चिदित्यर्थः मातुलेनाहूतः स्वदेशसमीपवर्तिगंधर्वविषयस्थगंधर्ववधार्थम् १ तिस्रः कोटीः गंधर्वनायकान् हृत्वेत्यन्व
यः पुरेपुष्करावतीतक्षशिलारव्ये २ स्रुतौ पुष्करतक्षनामानौ ३ ४ कुमारौ स्वपुत्रौ पश्चिमांदिशं याहीति शेषः ५ ६ ७ ८ ततः समागम-

श्रीमहादेव उवाच अथ काले गते तस्मिन् भरतो भीमविक्रमः युधाजिता मातुलेन त्वाहूतो गात्ससैनिकः १
रामाज्ञयागतस्तत्र हत्वा गंधर्वनायकान् तिस्रः कोटीः पुरे हेतुनिवेश्य रघुनन्दनः २ पुष्करं पुष्करावत्यां तक्ष
तक्षशिलाद्वये अभिषिच्य स्रुतौ तत्र धनधान्यसहृद् हतौ ३ पुनरागत्य भरतोरामसेवापरो भवत् ततः प्रीतो र
घुश्चैष्ठोलक्ष्मणं प्राह सादरम् ४ उभौ कुमारौ सौमित्रे गृहीत्वा पश्चिमांदिशम् तत्र भिल्लान् विनिर्जित्य दुष्टान् सर्वा
पकारिणः ५ अंगदश्चित्रकेतुश्च महासत्त्वपराक्रमौ द्वयोर्दैनगरे कृत्वा गजाश्वधनरत्नकैः ६ अभिषिच्य स्रुतौ
तत्र शीघ्रमागच्छमापुनः रामस्याज्ञां पुरस्कृत्य गजाश्वबलवाहनः ७ गत्वा हत्वारिपून् सर्वान् स्थापयित्वा कु
मारको सौमित्रिः पुनरागत्य रामसेवापरो भवत् ८ ततस्तु काले महति प्रयाते रामे सदा धर्मपथे स्थितं हरिं
द्रष्टुं समागाह विवेषधारी कालस्ततो लक्ष्मणमित्युवाच ९ निवेदय स्वातिबलस्य दूतं मां द्रष्टुं कामं पुरुषोत्तमाय
रामाय विज्ञापनमस्ति तस्य महर्षिमुख्यस्य चिराय धीमन् १० तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सौमित्रिस्तुरयान्वितः आच
चक्षेथ रामाय संप्राप्तं तपोधनम् ११ एवमुवाच लक्ष्मणो राघवो वचः शीघ्रं प्रवेशय तां तां तमुनिः सत्कारपूर्व
कम् १२ लक्ष्मणस्तु तथेत्युक्त्वा प्रावेशय ततापसम् स्वतेजसा ज्वलन्तं तं दृष्ट्वा सितं यथानलम् १३

नानंतरम् ९ अतिबलस्य मह

र्षिमुख्यस्य दूतं रामं पुरुषोत्तमाय निवेदय स्वयस्याहं दूतस्तस्य महर्षिमुख्यस्य रामाय चिराय विज्ञापनमस्ति रामं प्रति चिरकालं बोधनीयं वाक्यं
मस्ति १० सौमित्रिरित्यन्वयः ११ १२ १३

वर्धस्वेत्यस्य भूराज्याधिकस्वर्गराज्यलाभेन वर्धस्वेतितद्दयस्थितोऽर्थः १४ तेनानामयं पृष्टो रामस्तस्मै अनामयं पृष्ट्वा प्रोवाचेत्यन्वयः १५
यदर्थं यत्प्रापणार्थं तत्तत्त्वामिवाक्यम् १६ इदमेव रहस्यमेव अनालक्ष्यं तृतीयेनेति शेषः १७ तदेव स्पष्टयति नान्येति निरीक्षेद्वाक्यं
तावावामिति शेषः १८ अत्र रहः रहस्थाने जन आवाभ्यामतिरिक्तस्तृतीयोजन इत्यर्थः १९ कोवापित्वं वा अन्योवायेन त्वं विसर्जितः प्रेषितः

सोभिगम्य रघुश्चेष्टं दीप्यमानः स्वतेजसा मुनिर्मधुरवाक्येन वर्धस्वेत्याह राघवम् १४ तस्मै समुनये रामः पूजां
कृतायथाविधि पृष्ट्वा नामयमव्यग्रो रामः पृष्ट्वा तेन सः १५ दिव्यासने समासीनो रामः प्रोवाच तापसम् यद
र्थमागतो सित्वमिह तत्प्रापयस्व मे १६ वाक्येन चोदितस्तेन रामेणाह मुनिर्वचः इदमेव प्रयोक्तव्यमनालक्ष्यं तु
तद्वचः १७ नान्येन चैतच्छ्रोतव्यं नारव्यातव्यं च कस्यचित् शृणुयाद्वा निरीक्षेद्वा यः सवध्यस्त्वया प्रभो १८ त
थेति च प्रतिज्ञाय रामो लक्ष्मणमब्रवीत् तिष्ठ त्वं द्वारिसौमित्रे नाया त्वत्र जनो रहः १९ यद्यगच्छति कोवापि सव
ध्यो मे न संशयः ततः प्राह मुनिं रामो येन वा त्वं विसर्जितः २० यत्ते मनीषितं वाक्यं तद्दस्वममायतः ततः
प्राह मुनिर्वाक्यं शृणु राम यथा तथम् २१ ब्रह्मणा प्रेषितोऽस्मींशकार्यार्थे तैत्तिकं प्रभो अहं हि पूर्वजो देवतवपु
त्रः परतप २२ मायासगमजो वीरः कालः सर्वहरः स्मृतः ब्रह्मात्मा माह भगवान् सर्वदेवार्थि पूजितः २३

तस्य वामनीषितम् अथवा तेन वैवमनीषितम् यद्वाक्यं तद्दस्व २० यथा तथं सत्यमित्यर्थः २१ त्वंक इति जिज्ञासां संभा
व्यस्वयमेवोत्तरमाह अहं हीति पूर्वजः सर्वसृष्ट्यपेक्षया पूर्वः महत्तत्त्वस्यैवायमंशविशेष इत्याह अतिरिक्तमेवेदं तत्त्वमि
ति शेषः २२ मायासगमस्तदीक्षणमात्रम् २३

अथ ब्रह्मवाक्यमाह रक्षितुमिति समयः अवतारसमयेकतः कालः एतावतं कालं भूलोके स्थित्वा पुनः स्वर्गमार्गं तेत्येवं रूपः ननु मयस्व
 र्गणकः संबंध इत्याशंकां निवर्तयितुं पूर्वकथामाह पुरेति सदेव सौम्येदमग्र आसीदिति श्रुतेः मायापिकार्याक्षमत्वात्त्वदभेदेनैव तदेति-
 भावः २४ भार्यया मायया भवत्साभिधेन तस्या अप्येवं परिणामशीलत्वादिति भावः भोगवतं शेषं नुमभाव आर्षः एतावुभावपिमहत्तत्वा
 धिष्ठातारावित्याहुः २५ ससत्त्वो सपराक्रमो तन्मेदोस्थि संचयं तद्रूपम् २६ इमां मेदिनीं निर्मितवानिति शेषः तत्र सप्तस्य नाभ्यां विद्यमाने

रक्षितुं स्वर्गलोकस्य समयस्ते महामते पुरा त्वमेक एवासी लोकान् संहृत्य मायया २४ भार्यया सहितस्त्वं मामादौ
 पुत्रमजीजनः तथा भोगवतं नागमनं तमुदकेशयम् २५ मायया जनयित्वा त्वं द्वौ ससत्त्वो महाबलो मधुकैट
 भको दैत्यो हत्वा मेदोस्थि संचयम् २६ इमां पूर्वतु संबद्धां मेदिनीं पुरुषर्षभ पद्मे दिव्यार्कसंकाशेनाभ्यामुत्पा
 द्य मामपि २७ मां विधाय प्रजाध्यक्षं मयि सर्वं न्यवेदयत् सोयं संयुक्तसंभारस्त्वा मवोच जगत्पते २८ रक्षो विध
 त्वं भूतेभ्यो ये मे वीर्यापहारिणः ततस्त्वं कश्यपाज्जातो विष्णुर्वा मनरूपधृक् २९ हतवानसि भूभारं वधाद्रक्षो
 गणस्य च सर्वा सुत्सार्य माणासु प्रजा सुधरणीधर ३० शर्वणस्य वधो कोक्षी मर्त्यलोकमुपागतः दशवर्ष
 सहस्त्राणि दशवर्षशतानि च ३१ कृत्वा वासस्य समयं त्रिदशोष्वात्मनः पुरा स ते मनोरथः पूर्णः पूर्णैचायुषि
 ते नृषु ३२ कालस्तापसरूपेण त्वत्समीपमुपागमम् ततो भूयश्च ते बुद्धिर्यदि राज्ञ्यमुपासितुम् ३३ पद्मे मामुत्पाद्य २७

तंच मां प्रजाध्यक्षं विधाय भवान् मयि सर्वं प्रजोत्पादनपालनादिभारं न्यवेदयत् स्थापितवान् संयुक्तसंभारः अंगीकृतप्रजोत्पाद
 नादिष्ववहारः २८ मे वीर्यापहारिणः मे वीर्यस्य मत्प्रजानां दुःखदा इत्यर्थः ततः मां प्रति तथा प्रतिज्ञानोत्तरमित्यर्थः २९ ३० ३१ सम
 यं वासकालमतिज्ञां मनोरथः प्रतिज्ञाविषयः कालः नृषु नृलोके आयुषि पूर्णं सति ३२ अहं कालस्तापसरूपेण त्वत्समीपमुपागमं प्राप्तवा
 नस्मि ३३

तत्तथाभवराज्यमुपासेत्यर्थः ३४ ३५ कृत्स्नस्यजगतोतकम् नाशकंकालमित्यर्थः ३६ कार्यार्थसंभवः तेननिष्पन्नकार्यस्यावस्थानेनप्रयो
जनमित्यर्थः ३७ मनोरथः अयमेवमेमनोरथोयदितोगमनमितिभावः ३८ स्थातव्यंतदक्षणायोद्यक्तेनभाव्यंमाययेत्यनेनसर्वमिदंमायेवे

तत्तथाभवमद्रतेएवमाहपितामहः यदितेगमनेबुद्धिर्देव लोकंजितेन्द्रिय ३४ सनाथाविष्णुनादेवाभवंतुविगतज्व
राः चतुर्मुखस्यतद्वाक्यंश्रुत्वाकालेनभाषितम् ३५ हसनरामस्तदावाक्यंकृत्स्नस्यांतकमब्रवीत् अतंतववचोमेद्यम
मापीष्टतरंतुतत् ३६ संतोषः परमोज्ञेयस्त्वदागमनकारणात् त्रयाणामपिलोकानांकार्यार्थेममसंभवः ३७ मद्रतेस्त्वा
गमिष्यामियतएवाहमागतः मनोरथस्तुसंप्राप्तो नमेत्रास्तिविचारणा ३८ मत्सेवकानांदेवानांसर्वकार्येषुवेमया स्था
तव्यंमाययापुत्रयथाचाहप्रजापतिः ३९ एवंतयोः कथयतोर्दुर्वासामुनिरभ्यगात् राजद्वारंराघवस्यदर्शनापेक्षयाह
तम् ४० मुनिर्लक्ष्मणमासाद्यदुर्वासवाक्यमब्रवीत् शीघ्रंदर्शयिराममेकार्यमेत्यंतमाहितम् ४१ तच्छ्रुत्वाप्राहसौ
मित्रिर्मुनिर्ज्वलनतेजसम् रामेणकार्यंकिंतेद्यकिंतेभोघंकराम्यहम् ४२ राजाकार्यंतरेव्यग्रोमुहूर्तसंप्रतीक्ष्य
ताम् तच्छ्रुत्वाक्रोधसंतप्तोमुनिःसौमित्रिमब्रवीत् ४३ अस्मिन्सणोतुसौमित्रेनदर्शयसिचोद्विभुम् रामसविष
यंवशंभस्मीकुर्या न संशयः ४४ श्रुत्वातद्वचनंघोरमृषेर्दुर्वाससोभृशम् स्वरूपतस्यवाक्यस्यचित्तयित्वासल
क्ष्मणः ४५ सर्वनाशाद्वरंमेघनाशोद्येकस्यकारणात् निश्चित्यैवंततोगत्वारामायमाहलक्ष्मणः ४६ सौमित्रेर्वच
नंश्रुत्वारामः कालंव्यसर्जयत् शीघ्रंनिर्गम्यरामोऽपिददर्शनिःसुतंमुनिम् ४७

तिध्वनितम् ३९ आहतंयथाभवतितथाद
र्शनेच्छयाराजद्वारमभ्यगात् ४० ४१ रामेणकार्यंकिंतेइतितत्सर्वकार्यमहंसंपादयामीतिभावः तदेवाह किंतेइत्यादि ४२ ४३ वंशंदशरथस्येतिशेषः
तेनसर्वेषांभवदादीनांनाशकरिष्यामीत्यर्थः ४४ भृशमतिशयेनघोरमित्यन्वयः स्वरूपंवाच्यंवाग्यंचार्थम् ४५ कारणादुर्वासोरूपात् ४६ ४७

अ.रा.टी.
३६

४८ वर्षसहस्राणां संबंधीय उपवासस्तस्य समापनं समाप्त आर्षः ४९ यस्मिद्गृहेस्ति तद्भोजनमिच्छामि ५० अमृतममृतवत्त्वादु ५१ का
लेन भाषितमित्यन्वयः स्मृत्वा च शोकादियुक्तः सन् ५२ मनसा हतप्रायं ज्ञात्वा प्रतिज्ञाया अन्यथा कर्तुं मशक्यत्वादिति भावः ५३ ५४ स्ने

उ.कां.
७

रामो भिवाद्यसंप्रीतो मुनिं प्रच्छसादरम् किं कार्यं ते करोमीति मुनिमाहरधूतमः ४८ तच्छ्रुत्वारामवचनं दु
र्वासाराममब्रवीत् अद्य वर्षसहस्राणां उपवास समापनम् ४९ अतो भोजनमिच्छामि सिद्धयत्ते रधूतम्
रामो मुनिवचः श्रुत्वा संतोषेण समन्वितः ५० स सिद्धमन्नं मुनये यथावत्समुपाहरत् मुनिर्भुक्तान्नममृतं सं
तुष्टः पुनरभ्यगात् ५१ स्वमाश्रमं गते तस्मिन् रामः सस्मारभाषितम् कालेन शोकदुःखात् विमना श्रान्तिवि
कलः ५२ अवाङ्मुरोदीनमनानशशाकाभिभाषितम् मनसालक्ष्मणं ज्ञात्वा हतप्रायं रघूदहः ५३ अवाङ्म
रौ बभूवाथ तूष्णीमिव लेश्वरः ततो रामं विलोक्यो हसौ मित्रिदुःखसंप्लुतम् ५४ तूष्णीं भूतो चिंतयंतं गहृतं
स्नेहबंधनम् मत्कृते त्यज संतापं जहि मां रघुनंदन ५५ गतिः कालस्य कलिता पूर्वमेवेदं शीघ्रं भो त्वयि हीनप्रति
ज्ञेतुं नरको मेघं वं भवेत् ५६ मयि प्रीतिर्यदि भवेद्यद्यनुग्राह्यता तव त्यक्ता शंका जहि प्राज्ञमाधर्मं त्यज प्रभो
५७ सौ मित्रिणोक्तं तच्छ्रुत्वारामश्चलितमानसः आह्वयं मंत्रिणः सर्वान् वसिष्ठं चेदमब्रवीत् ५८ मुनेरागमनं
यत्तु कालस्यापि हि भाषितम् प्रतिज्ञा मात्मनश्चैव सर्वमावेदयत्यमुः ५९ श्रुत्वारामस्य वचनं मंत्रिणः सपुरो
हितोऽर्चुः प्रांजलयः सर्वे राममक्लिष्टकारिणम् ६० हकृतं बंधनं गहृतं निंदंतं स्नेहाद्व्येशक्तता तदकरणे च प्रतिज्ञाहानि
रिति चिंतयंतम् ५५ पूर्वमेवेदं शीति इदमवश्यं भावीति भावः मत्कृते त्वत्प्रतिज्ञाहानौ ममापि नरक इत्यर्थः ५६ धर्ममात्यजेत्यन्वयः अ
नेन प्रतिज्ञापालनमेव क्षत्रियस्य मुख्यो धर्मस्तद्विधेयानां च तत्प्रतिज्ञानिर्वाहणं परमो धर्म इति च सूचितम् ५७ चलितमानसस्त्यक्तभावात्
स्नेहः ५८ मुनेर्दुर्वाससः ५९ ६०

३६

भूभारहारिणस्तावन्मात्रफलकतया धृतशरीरस्य तव पूर्वत्वत्तः पूर्वमित्यर्थः लक्ष्मणगमनं निर्दिष्टं भाविसुखार्थोऽस्माभिर्ज्ञात एवास्ते ६३
प्रतिज्ञातेऽर्थे परित्यक्तेऽन्यथाकृते ६२ धर्मे नष्टे राज्ञ इति शेषः तव त्रैलोक्यपालकत्वेन त्वद्दर्मनाशो संपूर्णत्रैलोक्यनाश इति भावः ६३ ६४

पूर्वमेव हि निर्दिष्टं तव भूभारहारिणः लक्ष्मणेन वियोगस्ते ज्ञातो विज्ञानचक्षुषा ६१ त्यज्याशु लक्ष्मणं राममाप्ति
ज्ञात्यजपभो प्रतिज्ञाते परित्यक्ते धर्मे भवति निःफलः ६२ धर्मे नष्टे खिलं रामत्रैलोक्यं नश्यति ध्रुवम् त्वं तु सर्वस्य
लोकस्य पालको सिरघूत्तम ६३ त्यक्त्वा लक्ष्मणमेवैकं त्रैलोक्यं त्रातुमर्हसि रामो धर्मार्थसहितं वाक्यं तेषामनि
दितम् ६४ सभामध्ये सभाश्रुत्य ग्राह्यं सोमित्रि मंजसा यथेष्टं गच्छ सोमित्रे मा भूद्दमस्य संक्षयः ६५ परित्यागो वधो
वापि सतामेवोभयं समम् एवमुक्ते रघुश्चेष्टेदुःखव्याकुलिते क्षणः ६६ रामं प्रणम्य सोमित्रिः शीघ्रं गृहमगात् स्वकम्
ततो गाल्तरयूतीरमाचम्य सकृताजलिः ६७ नवद्वाराणि संयम्य मूर्ध्नि प्राणमधारयत् यदक्षरं परब्रह्म वा स देवा
रव्यमव्ययम् ६८ पदं तत्परमं धाम चेतसा सोभय चिंतयत् वायुरोधेन संयुक्तं सर्वदेवाः सहर्षयः ६९ साग्न्यो लक्ष्म
णपुष्पैस्तुष्टुबुधैः समाकिरन् अदृश्यं विबुधैः कैश्चित्सशरीरसवासवः ७० गृहीत्वा लक्ष्मणं शक्रः स्वर्गलोकमथा
गमत् ततो विष्णोश्चतुर्भा गंतं देवं सूरसत्तमाः सर्वदेवर्षयो हृत्वा लक्ष्मणं समपूजयन् ७१

समाश्रित्य ६५ वसिष्ठादिवाक्यं

श्रुत्वेत्यर्थः सतामुभयं सममेवेत्यन्वयः उक्ते उक्तवतीत्यर्थः ६६ ६७ नवद्वाराणि चक्षुषीकणौ नासिकामुखं पायूपस्थं ब्रह्मरंध्रं चेति ६८
अभ्यचिंतयत् वासुदेवो हमित्यध्यायत् ६९ तुष्टुबुधैः पुष्पैः समाकिरन् अविबुधैः कैश्चिददृश्यं कैरपि देवैर्न दृश्यमित्यर्थः ७० ७१

अ. रा. टी.
३७

हरौ हर्यंशो सिद्धलोकगतयोगिनः तल्लोकस्य योगिन इत्यर्थः आहितं प्राप्तं महाहिरूपं येन तत् दुग्धं यथा दधिभावमापद्यते तथाप्यमेव
देहस्तत्राहिरूपतां प्राप्त इत्यर्थः ७२ इति श्रीमत्सकलराज उत्तरकाण्डे अष्टमः सर्गः ८ नैगमावणिजः १ अद्यचाहमित्यर्थः पदा
नुगः पदान्यनुलक्षीकृत्य गता अन्यथा तेन बहुव्यवधानं स्यादित्यर्थः २ उक्ते उक्तवतिसति ३ भरतो वापि भरतश्चापीत्यर्थः राज्यं गर्ह

उ. कां.
७

लक्ष्मणे हि दिवमागते हरौ सिद्धलोकगतयोगिनस्तदा ब्रह्मणा सह समागमनुदादूषु माहितमहाहिरूपकम् ७२
इति श्रीमद् ध्यात्म उमा महेश्वर संवादे उत्तरकाण्डे अष्टमः सर्गः ८ श्रीमहादेव उवाच लक्ष्मणं तु परि
त्यज्य रामो दुःखसमन्वितः मन्त्रिणो नैगमांश्चैव वसिष्ठं चैव दमज्ज्वीत १ अभिषेक्ष्यामि भरतमधिराज्ये महाम
तिम् अद्यचाहगमिष्यामि लक्ष्मणस्य पदानुगः २ एवमुक्ते रघुश्चेष्टे पौरजानपदास्तदा दुःसा इव छिन्नमूला दुःखा
र्ताः पतिताभुवि ३ मूर्च्छितो भरतो वापि श्रुत्वा रामाभिभाषितम् गर्हयामास राज्यं स प्राहेदुरा मसन्निधौ ४ सत्येन
च शपेनाहं त्वां विना दिवि वाभुवि कांक्षे राज्यं रघुश्चेष्टे शपेत् तत्पादयोः प्रभो ५ इमो कुशलवोर राजन् अभिषिञ्चस्व राघ
व कोसलेषु कुशां वीरमुत्तरेषु लवं तथा ६ गच्छतु दूतास्त्वरितं शत्रुघ्नानयनाय हि अस्माकमेतदमनस्सर्वासाय
शृणोतु सः ७ भरतेनोदितं श्रुत्वा पतितास्ताः समीक्ष्य तम् प्रजाश्च भयसंविग्नाराम विश्लेषकातराः ८ वसि
ष्ठो भगवान् राममुवाच सदयं वचः पश्यताता दरात्सर्वाः पतिताभूतले प्रजाः ९

यामास तन्निंदापूर्वकमिदं प्राह चेत्यर्थः ४ सत्येन शपे सत्यं मे नश्यतु यदि राज्याकांक्षेत्येकः शपथः तत्पादयोश्च शपेत् तत्पादयोः स्पर्श
न च शपथ इत्यपरः शपथः ५ तर्हि सर्वगमने को राज्यं पालयिष्यतीत्याशंक्या हेमाविति ६ तं तथा कुशं वदंतं पतिताभुवीति शेषः ८ ताते निसं
बोधनम् ९

३७

भावानुगं अभिप्रायानुगं पूज्येतित्यवर्षः १० ११ अयं तदनुगमनरूपः १२ १३ तपोवनाद्यन्यतमं यद्रतासितदनुयाम इत्यर्थः १४ १५ १६ १७

तासां भावानुगं रामप्रसादं कर्तुमर्हसि श्रुत्वा वसिष्ठवचनं ताः समुत्थाप्य पूज्य च १० सस्नेहोरघुनाथस्ताः किं करोमी
निचाज्जीवत ततः प्राञ्जलयः प्रोचुः प्रजाभक्त्यारघूदहम् ११ गंतुमिच्छसि यत्र त्वमनुगच्छामहे वयम् अस्माकमेषा
परमाप्रीतिर्धर्मोयमक्षयः १२ तवानुगमने रामहृद्देतानो हृदामतिः पुत्रदारादिभिः सार्द्धमनुयामो घसर्वथा १३ त
पोवनं वा स्वर्गं वा पुरं वा रघुनन्दन ज्ञात्वा तेषामनो दाढ्यं कालस्य वचनं यथा १४ भक्तं पौरजनं चैव बाढमित्याहुरा
घवः कृत्वैवं निश्चयं रामस्तस्मिन्नेवाहनिप्रभुः १५ प्रस्थापयामास च तौरामभद्रः कुशीलवो अष्टोरथसहस्राणि
सहस्रं चैव दूतिनाम् १६ षष्टिं चाश्वसहस्राणामेकैकस्मै ददौ बलम् बहुरत्नौ बहुधनौ हृष्टपुष्टजनावृतौ १७ अ-
भिवाद्य गतौ रामं कृच्छ्रेण तु कुशीलवो शत्रुघ्नानयने दूतान् प्रेषयामास राघवः १८ ते दूतास्त्वरितंगत्वा शत्रुघ्नाय
न्यवेदयन् कालस्यागमनपश्चादत्रिपुत्रस्य चेष्टितम् लक्ष्मणस्य च निर्याणं प्रतिज्ञां राघवस्य च १९ पुत्राभिषेच
नं चैव सर्वं रामचिकीर्षितम् श्रुत्वा तद्वचनं शत्रुघ्नः कुलनाशनम् २० व्यथितोऽपि धृतिं लब्ध्वा पुत्रावाहय सत्त
रः अभिषिच्य सुबाहू वैमथुरायां महोबलः २१

कृच्छ्रेण भगवद्वियोगजदुःखासहिष्णुतया क्लेशेन १८ अत्रिपुत्रस्य दुर्वास
सः प्रतिज्ञां प्रजासु सह नयनविषयाम् १९ चिकीर्षितं स्वर्गमनरूपं कुलस्य भ्रातृसमूहस्य नाशनम् २० २१ २१

अ.रा.टी
३८

२२ अक्षयैर्ऋषिभिः अतश्चिरजीविभिर्वसिष्ठैः २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ मेव च नात्यशाधि राक्षसं रसः सं
बंधिराज्यम् प्रशाधि अतो न्यन्मावदेत्याह शापितोसीति अन्यवचनोक्तौ महदधपातकं तवेति भावः ३३ ३४ ममाज्ञां चिरं जीवेत्येवं-

उ.कां.
७

यूपकेतुं च विदिशानगरे शत्रुसूदनः अयोध्यां त्वरितं प्रागात्स्वरं रामदिदृक्षया २२ ददर्श च महत्मानं तेजसाज्ज
लनप्रभम् दुकूलयुगसंवीतं ऋषिभिश्चाक्षयैर्वृतम् २३ अभिवाद्य रमानाथं शत्रुघ्नो रघुपुंगवम् प्राञ्जलिर्धर्मस
हितं वाक्यं प्राह महामतिः २४ अभिषिच्य सुतो तत्र राज्ये राजीवलोचनः तवानुगमने राजन्विद्धि मां कृतनि
श्चयम् २५ त्यक्तुं नार्हसि मां वीर भक्तं तव विशेषतः शत्रुघ्नस्य दृढा बुद्धिं विज्ञाय रघुनंदनः २६ सज्जीभवतु म
ध्यान्हे भवानित्यब्रवीद्वचः अथ क्षणात्समुत्पेतुर्वा नराः कामरूपिणः २७ ऋक्षाश्च राक्षसाश्चैव गोपुच्छाश्च स
हस्रशः ऋषीणां देवतानां च पुत्रारामस्य निर्गमम् २८ श्रुत्वा प्रोचूरघुश्चैषं सर्वे वानरराक्षसाः तवानुगमने वि
द्धि निश्चितार्थान् हि नः प्रभो २९ एतस्मिन्नंतरे रामं सग्रीवोऽपि महाबलः यथा वद अभिवाद्या हराध्वं भक्तवत्सल
म् ३० अभिषिच्य गंदराज्ये आगतोऽस्मि महाबलम् तवानुगमने रामविद्धि मां कृतनिश्चयम् ३१ श्रुत्वा तेषां
दृढवाक्यं ऋक्षवानरराक्षसाम् विभीषणमुवाच दवचनं मृदुसादरम् ३२ धरिष्यति धराया वत् प्रजास्तावत्प्रशा
धि मे वचनाद्वाक्षसं राज्यं शापितोऽसि ममोपरि ३३ न किंचिदुत्तरं वाच्यं त्वयामत्कृतकारणात् एवं विभीषणं तूत्का
हनूमंतमया ब्रवीत् ३४ मारुते त्वं चिरं जीव ममाज्ञां मामृषाकृत्याः जाववंतमथ प्राह तिष्ठ त्वं ह्यपरांतरे ३५

रूपां ह्यपरांतरे एतच्चतुर्युगीभिर्नयत्किंचित् चतुर्युग्यंतर्गतं ह्यपरे ३५

३८

युद्धं भवेत् भविष्यति ततः स्वर्गमिष्यसीति शेषः अत्र जांबवद्रूपां मे ददिविदयोरप्युपलक्षणम् तान् हनूमज्जांबवदादिभि
 न्नान् ३६ ३७ प्रास्थानिकं महाप्रस्थानोचितम् क्षौमांबर इत्यादिशमविशेषणं ३८ पद्मालक्ष्मीः पूर्वगतासीता तत्काले लक्ष्मीरूपेण
 सन्निहिता जातेत्यर्थः ३९ अरुणकंजहस्तारक्तपद्महस्ताभूस्तदधिष्ठात्री देवता एवमग्रेपि बोध्यं ४० दिव्यामुनयः सनकादयः श्रुतीनां

मया सार्द्धं भवेत् कृद्ध्यत्किंचित्कारणांतरे ततस्ताचूरा घवः प्राह कसराक्षसवानरान् ३६ सर्वानेव मया सार्द्धं प्रयाते
 तितयान्वितः ततः प्रभाते रघुवंशनाथो विशालवक्षसितकंजनेत्रः पुरोधसं प्राह वसिष्ठमार्यया त्वग्निहोत्राणि
 पुरो गुरो मे ३७ ततो वसिष्ठोऽपि चकार सर्वं प्रास्थानिकं कर्म महद्दिधानात् क्षौमांबरोदभपवित्रपाणिर्महाप्र
 याणाय गृहीतबुद्धिः ३८ निष्क्रम्य रामो नगरास्मिताभ्याच्छीवयातः शशिकोटिकांतिः रामस्य सव्ये सितपद्मह
 स्तापद्मगतापद्मविशालनेत्रा ३९ पार्श्वे यदक्षेरुणकंजहस्ताश्यामाययोभूरपि दीप्यमाना शास्त्राणि शस्त्राणि धनुष्यबा
 णाजग्मुः पुरस्ताद्वतविग्रहास्ते ४० वेदाश्च सर्वे धृतविग्रहाश्च ययुश्च सर्वे मुनयश्च दिव्याः माताश्रुतीनां प्रणवेन साध्वी
 ययौ हरिं व्याहृतिभिः समेता ४१ गच्छंतमेवानुगता जनास्ते सपुत्रदाराः सहबंधुवर्गैः अनावृतद्वारमिवापवर्गं रामं
 व्रजंत ययुराप्तकामाः ४२ सांतः पुरः सानुचरः सभार्यः शत्रुप्रयुक्तो भरतोनुयायात् गच्छंतमालोक्य रामसमेतं श्री
 रघवं पौरजनाः समस्ताः ४३ सवालवद्वाश्च ययुर्दिजाग्राः सामात्यवर्गाश्च समं विणोययुः सर्वे गताः क्षत्रमुरवाः प्र
 दृष्टा वैश्याश्च शूद्राश्च तथा परैश्च ४४

माता गायत्री ४१ अनावृतद्वारमिवापवर्गं तिल्यं व्रजंतं राममनुययुः ४२ अनुयायात् अन्वगच्छदि
 त्यर्थः क्वचित्तथैव पाठः ४३ सामात्यवर्गाः समं विणोहि जाग्राः ययुः क्षत्रमुरवाः क्षत्रं क्षत्रियो मुरवं मुरव्या अग्रे सरायेषां तादृशा वैश्यादयः ४४

अ. रा. टी.
३९

४५. दुःस्वबाह्यस्वरयोगाभावे हेतुः आनंदरूपा नुगता आनंदरूपं सममनुगताः तदनुगमनात् तदानंदप्रतिभासात् तदयोगः सर्वत्र
वैराग्यं चेति भावः ४६. जग्मु रनुजग्मुः यो राममनारामं नयातो नानुयात स्ताहशोजंतुर्नासीदित्यर्थः ४७. राजनिगतेरिव लंपुरं शून्यं ब
भूव हरिनेत्रजातां सरयूम् ४८. स्मृतं पावनं विराड् रूपमात्मनो येन सः अशेषमिदं जगत् हृदि स्थंददर्श आत्मानं विराड् रूपं स्मृ

उ. कां.
७

सुग्रीवमुरत्या हरिपुंगवाश्च स्नाता विशुद्धाः शशभशब्दयुक्ताः न कश्चिदासीद्भवदुःस्वयुक्तो दीनो थवा बाह्यस
खेषु सक्तः ४५. आनंदरूपा नुगता विरक्ता ययुश्च रामपशुभृत्यवर्गैः भूतान्यहं रयानि च यानि तत्र ये प्राणिनः
स्थावरजंगमाश्च ४६. साक्षात्परात्मानं मनंत शक्तिजग्मुर्विस्तृताः परमेकमीशम् नासीदयो ध्यानगरे तु जंतुः
कश्चित्तदाराममनानयातः ४७. शून्यं बभूव अरिवलमेव तत्र पुरंगते राजनिरामचंद्रे ततोऽतिदूरं नगरात्सग
त्वाहं स्नानदीतां हरिनेत्रजाताम् ४८. ननंदरामः स्मृतपावनोऽतो ददर्श चाशेषमिदं हृदि स्थम् अथागतस्तत्र
पितामहो महान् देवाश्च सर्वेऽक्रुषयश्च सिद्धाः ४९. विमानकोटीभिरुपारुपारं समावृतं रवसुरसेविताभिः रविप्रका
शाभिरभिस्फुरत्स्वयं ज्योतिर्मयं तत्र न भोवभूव ५०. स्वयंप्रकाशो महतां महद्भिः समाकृतं पुण्यकृतां वरिष्ठैः ववुश्च
वाताश्च स्रगंधवंतो ववर्षदृष्टिः कुसुमावलीनाम् ५१. उपस्थिते देवमृदंगनादे गायत्सु विद्याधरकिन्नरेषु रामस्तु
पद्मां सरयूजलसकृत्पृष्ठापरिक्रामदंतशक्तिः ५२.

तवानित्यर्थः ४९. अपारपारं अवधिरूपपारद्वयहीनं तादृशमपि विमानावृतमा
सीत् ज्योतिर्मयं नक्षत्रगणप्रचुरमिव ५०. यत्र लोके पुण्यं कृत्वा स्वर्गं सर्वेभ्य आधिक्यं प्राप्ताः तैश्च नभः समावृतम् चौपादपूरणे
५१. परिक्रामत् पर्यंकामत् जलोपर्यगच्छदित्यर्थः तत्रैव हेतुगर्भं विशेषणमनंतशक्तिरिति ५२.

३९

हे परमात्मन् परमेश्वरः जगत्सृष्टिस्थितिलयकर्ता त्वमेवेत्यर्थः त्वमैशं एकं निजंतत्वं ब्रह्मरूपं जानासि ५३ नन्वेवं ब्रह्मज्ञस्य ब्रह्मरूपस्य क
थं शरीरपरिग्रहोत्त आह तथापीति भक्तानुग्रहार्थं मायया सर्वमिदं कृतमिति भावः अतो वैष्णवं देहं प्रविश्य देवान्पाहिरक्ष ५४ यदी
ति यज्ञ इत्यर्थः अथवा यो परो देहस्तव रोचते तं प्रविश्य पाहि एवं विष्णुरूपत्वा मां विना अन्ये पुरुषानजानन्ति ५५ एवं विष्णुरूपं ज्ञात्वा

ब्रह्मा तदा प्राह कृतांजलिस्तं रामं परात्मन् परमेश्वरस्त्वंम् विष्णुः सदानंदमयो सिपूर्णोजानासितत्वं नि
जमैशमेकम् ५३ तथापि दासस्य ममाखिलेश कृतं वचो भक्तपरोसि विद्वन् त्वं भ्रातृभिर्वैष्णवमेकमाद्यं प्रवि
श्य देहं परिपाहि देवान् ५४ यद्वा परो वायुदिरोचते तं प्रविश्य देहं परिपाहि नस्त्वम् त्वमेव देवाधिपतिश्च विष्णु
र्जानन्ति नत्वां पुरुषा विना माम् ५५ सहस्रं कृत्स्नं नमोनमस्ते प्रसीद देवेश पुनर्नमस्ते पितामह प्रार्थनया सरामः
पश्यत्सु देवेषु महाप्रकाशः ५६ मुष्णंश्चक्षूंषि दिवौ कसांतदा बभूव चक्रादियुतश्चतुर्भुजः शेषो बभूवेश्वरतल्पभू
तः सौमित्रिरत्यद्भुतभोगधारी ५७ बभूवतुश्चक्रदरो च दिव्यौ कैकेयिसूनु लवणांतकश्च सीताचलक्ष्मीरभव
त्पुरैव रामो हि विष्णुः पुरुषः पुराणः ५८

भक्त्या प्रणमति सहस्रैति ५६ चक्षूंषि मुष्णान् स्वप्नयेति शेषः रामदेह ए
व तथाभूतो जातः अनेन विष्णुदेह एव मायया द्विभुजत्वं वैशिष्ट्येन लोकहृगोचर आसीदिति सूचितम् भोगः सर्पशरीरं पूर्वगतो
पि सतस्मिन् नवसरे तेन सन्निहितः ५७ दूरः शंखः लवणांतकः शत्रुघ्नः सीताचलक्ष्मीरूपाभवत् सापितकाले लक्ष्मीरू
पेण सन्निहितासीदिति शेषः हियतोरामो विष्णुरित्यर्थः ५८ ५९ ६० ६१

अ. रा. टी.
४०

पूर्वशरीरकेण विष्णुदेहेन ५९ ६० नन्वेवं भगवतो विष्णु रूपप्राप्त्या वैकुण्ठवास इत्यायातं एवं च समापर्वणि भारते सर्वदिव्यालसभाव
णैनेयमसमाप्रस्तावेदाशरीरा मोयमसमायां दृष्ट इति नारदेनोक्तं तद्दि रुध्यते इति चेत् अत्र वदामः अवतारपरिग्रहस्य हि प्रयोज
नद्वयं दुष्टवधेन शिष्टपालनं स्वाचरणेन लोकानां धर्ममर्यादा बोधनं च एतदर्थमेव तेषां तत्तत्कर्मोनुष्ठाने प्रवृत्तिरन्यथा अकामस्य भ

उ. कां.
७

सहानुजः पूर्वशरीरकेण बभूव तेजोमय दिव्यमूर्तिः विष्णुं समासाद्य सुरेन्द्रमुरव्या देवाश्च सिद्धासु नयश्च यक्षाः ५९
पितामहाद्याः परितः परेशं स्तवैर्गुणान्तः परिपूजयन्तः आनन्दसंप्लावितपूर्णचित्ता बभूव विरेप्राप्तमनोरथास्ते ६० तदा
हविष्णुर्दुहिणं महात्मा एते हि भक्ता मयि चानुरक्ताः यातं दिवं मामनुयाति सर्वेतिर्यक् शरीरा अपि पुण्ययुक्ताः ६१

गवतः किं यज्ञाद्यनुष्ठानेन एवं च धर्मबोधनार्थं तदनुष्ठानवत् अजन्मे हृश धर्मानुष्ठानस्यासु कलोकवासः फलमिति बोधयितुं दाशरथीरा
मत्प्रत्यभिज्ञापकेन मायिकेन चिच्छरीरेण तद्दोके वासेनाक्षतेः रामायणे एतदर्थं कथनं तु इतिहासेषु उक्तत्वात् सर्वज्ञानां वाल्मीक्यादीनां भूतभावि
सर्वार्थज्ञानवत्त्वादित्यन्यत्र विस्तारः तदेति तदा तस्मिन् समये विष्णुर्दुहिणं ब्रह्माणमाह मदनुगमना देवपुण्ययुक्तत्वा अनुमानम् ६१

४०

वैकुण्ठसाम्यं वैकुण्ठसमानलोकं स्वार्थेऽप्यत्र चातुर्वर्ण्यादित्वादावर्षताद्वा एतान्ममाज्ञया समाविशस्व तादृशलोकं प्रवेशयस्व को ब्रह्मासांता
निकालोकविशेषाः ६२ तेषां लोकानामुत्तमत्त्वमाह मदीयोपरिदीप्यमानान् ब्रह्मलोकादूर्ध्वदीप्यमानान् अपिच येऽपि मनुष्यालयका
ल एव मरणकाल एव ननु ततः प्रागपि कदाचित् तत्राप्यज्ञानतो वा अज्ञानत एव वा शब्द एवार्थः तेऽपि विचित्रा मरामेत्येतत्तृणंति वदन्ति

वैकुण्ठसाम्यं परमं प्रयातु समाविशस्वाशुममाज्ञया त्वम् श्रुत्वा हरेर्वाक्यमथाब्रवीत्कः सांतानिकान्यां तु विचित्रभोगा
न् ६२ लोकान् मदीयोपरिदीप्यमानांस्तद्रावयुक्ताः कृतपुण्यपुजाः ये चापि ते रामपवित्रनामगृणहंति मर्त्यालय
काल एव ६३ अज्ञानतो वापि भजंतु लोकांस्तानेव योगैरपि चाधिगम्यान् ततोतिहृष्टा हरिराक्षसाद्याः
स्पृष्टा जलं त्यक्तकलेवरास्ते ६४ प्रपेदिरेभान् कनमेव रूपं यदंशजाः क्रक्षहरीश्वरास्ते प्रभाकरप्राह
हरिप्रवीरः स्रग्रीव आदित्यजवीर्यवत्त्वात् ६५ ततो निमग्नाः सरयूजलेषु नराः परित्यज्य मनुष्य
देहम् आरुह्य दिव्याभरणा विमानं प्रापुश्च ते सांतनिकारव्यलोकान् ६६

तेऽपि तानेव लोकान् योगैः प्राप्यान् भजंतु अनेता जन्मा भ्यस्तयोगोऽंतकाले तन्नामस्मर्त्ता च सम इति सूचितम् ६३ ६४ यो यदंश
जः स तद्रूपमैव मापेत्यर्थः तदाह प्रभाकरमिति आदित्यजवीर्यवत्त्वात् आदित्यदेहजवीर्योत्पन्नत्वात् ६५ सांतनिकारव्येत्यत्र ब्रह्मस्य आर्षः
६६

अ-रा-टी.

४१

समदृष्टः भगवद्दृष्ट्या क्षीणसर्वपापाः विमुक्तसंगा भूत्वेति शेषः ६७ अंजः शीघ्रम् ६८ अथ रामायणपाठफलमाह यइति त
थापापं कुर्वन्नेव रामायणश्लोकमपि पठन् विमुक्तसर्वपापः रामस्य सालोक्यं प्रयाति राघवचोदितेन अंतर्धामितयारघुना

उ-कां.

७

तिर्यक् प्रजाता अपि रामदृष्टा जलं प्रविष्टादिव मेव पाताः दिदृक्षवो जानपदाश्च लोकारामं समालोक्य विमु
क्तसंगाः ६७ स्मृत्वा हरिं लोकगुरुं परेशं स्पृष्ट्वा जलं स्वर्गमवापुरजः एतावदेवोत्तरमाह शशुः श्रीरामच
द्रस्य कथावशेषम् ६८ यः पादमप्यत्र पठेत्स पापादिमुच्यते जन्मसहस्रजातात् दिने दिने पापचयं कु
र्वन्पठेन्नरः श्लोकमप्रीह भक्त्या ६९ विमुक्तसर्वाद्यचयः प्रयाति रामस्य सालोक्यमनन्यलभ्यम् आख्या
नमेतद्दधुनायकस्य कृतं पुराराघवचोदितेन ७० महेश्वरेणासमविष्यदर्थं श्रुत्वा तुरामः परितोषमे
ति रामायणकाव्यमनंतपुण्यश्रीशंकरेणाभिहितं भवान्ये ७१

यपेरितेन ६९ ७० आलोच्यासः संबद्धो भवि
ष्यदर्थो यत्र तदारव्यानं श्रुत्वा रामः परितोषमेति भगवंतं सर्वगतं रामं श्रावयामीति बुद्ध्या यो वाचयति तद्वाचितं तत्सर्वगत्वा
त् श्रुत्वा वाचकस्योपरितोषमेति तत्परितोषे च तस्य सर्वार्थसिद्धिरिति भावः अनंतपुण्यं वाचकश्चोन्नतपुण्यदमित्यर्थः

४१

७१

अध्यात्मरामं तस्य दधत्त मध्यात्मरामायणारव्यं पुराणमित्यर्थः श्रोतुर्लिरिव तु श्चातिप्रसन्नः सन् सदा समीपे स्थितो भूत्वा
श्रियमातनोतीत्यन्वयः ७२ ७३ ७४ इति श्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्य हिम्मतव

भक्त्या पठेद्यः शृणुयात्स पापैर्विमुच्यते जन्मशतोद्भवेऽपि अध्यात्मरामं पठतश्च नित्यं श्रोतुश्च भक्त्या लिरिव
तु श्चरामः ७२ अतिप्रसन्नश्च सदा समीपे सीतासमेतः श्रियमातनोति ७३ रामायणं जनमनोहरमादिका
व्यं ब्रह्मादिभिः सरवरैरपि संस्तुतं च श्रद्धान्वितः पठति यः शृणुयाच्च नित्यं विष्णोः प्रयातिसदनं स विश
हृदेहः ७४ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उषामहेश्वरसंवादे उत्तरकाण्डे नवमः सर्गः ९ अध्यात्मोत्त
रकाण्डे सर्गाग्रहसंख्यायापरिक्षिप्ताः ऋतुशतसंख्याः श्लोकाः पुराणसंख्याश्च पुरहरेणोक्ताः १ पार्वत्यै
परमेश्वरेण गदिते ह्यध्यात्मरामायणे काण्डेः सप्तभिरन्वितेति शतमदसर्गाश्चतुःषष्टिकाः श्लोकानां तु
शतद्वयेन सहितान्युक्तानि चत्वारि वैसाहस्राणि समाहितः श्रुतिशतेषूक्तानि तत्त्वार्थतः २

मर्णः कृतावध्यात्मरामायणे सेतावुत्तरकाण्डे नवमः सर्गः ९ हैं पुस्तक सु. मुंबईंत बापु सदाशिव शेट हे गिष्टे श्रीवर्द्धन करयाणिं आ
पल्या छापरवान्यांत आपिलें. शके १७८८ क्षयनाम संवत्सरे कार्तिकासिताष्टम्यामैदववासरे संपूर्णमभूत् लिखितः
मर्णः पुत्रस्य श्रीरामव-

॥ ६२ ॥ इति श्रीमद्भ्यात्मरामायणे उत्तरकांडः समाप्तः ॥ ६२ ॥

[OrderDescription]
,CREATED=23.01.20 10:28
,TRANSFERRED=2020/01/23 at 10:34:29
,PAGES=47
,TYPE=STD
,NAME=S0002628
,Book Name=
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF

FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF

FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF

,